

Sammelband 7

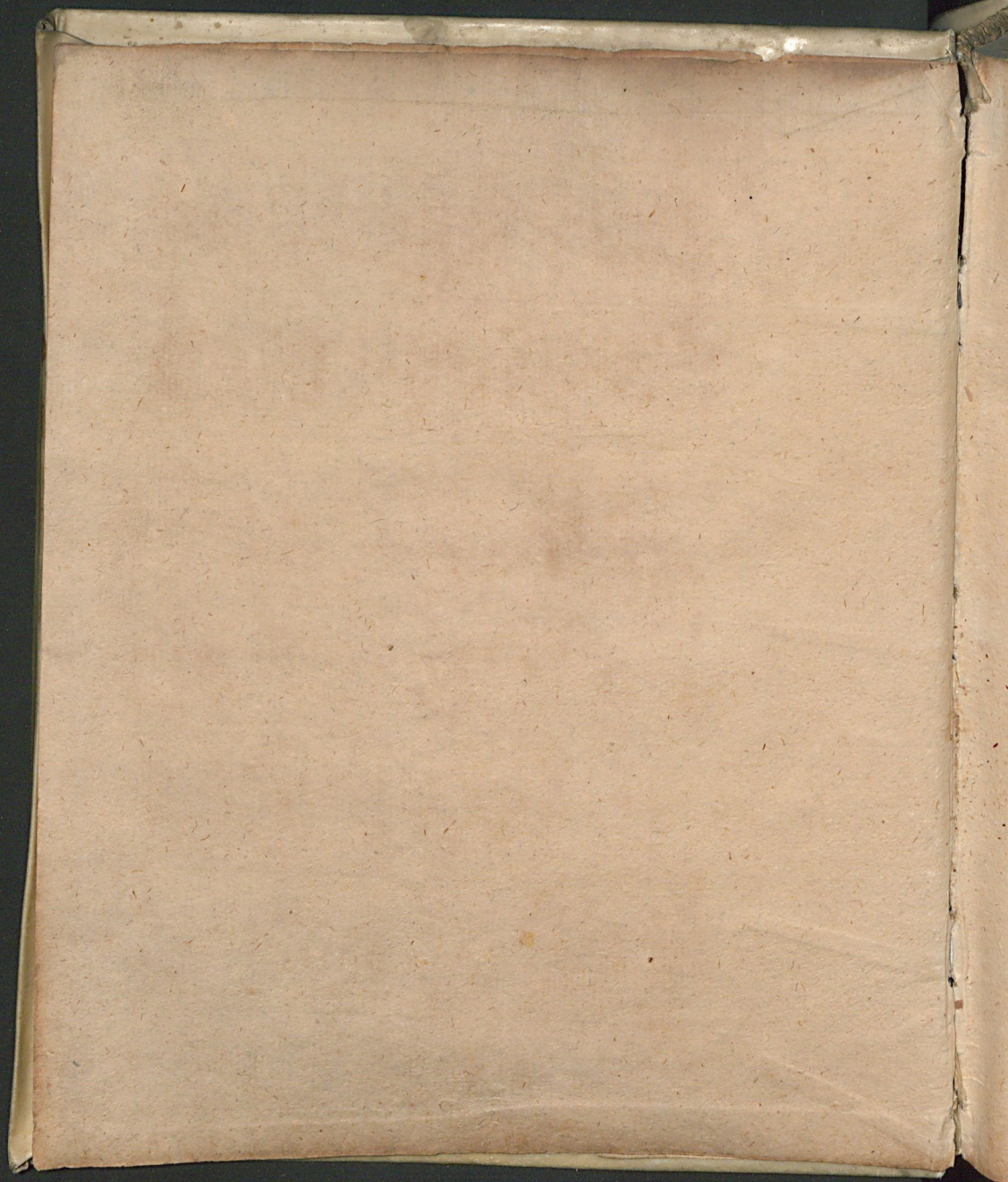
10 1/2

J. q. 16. a.

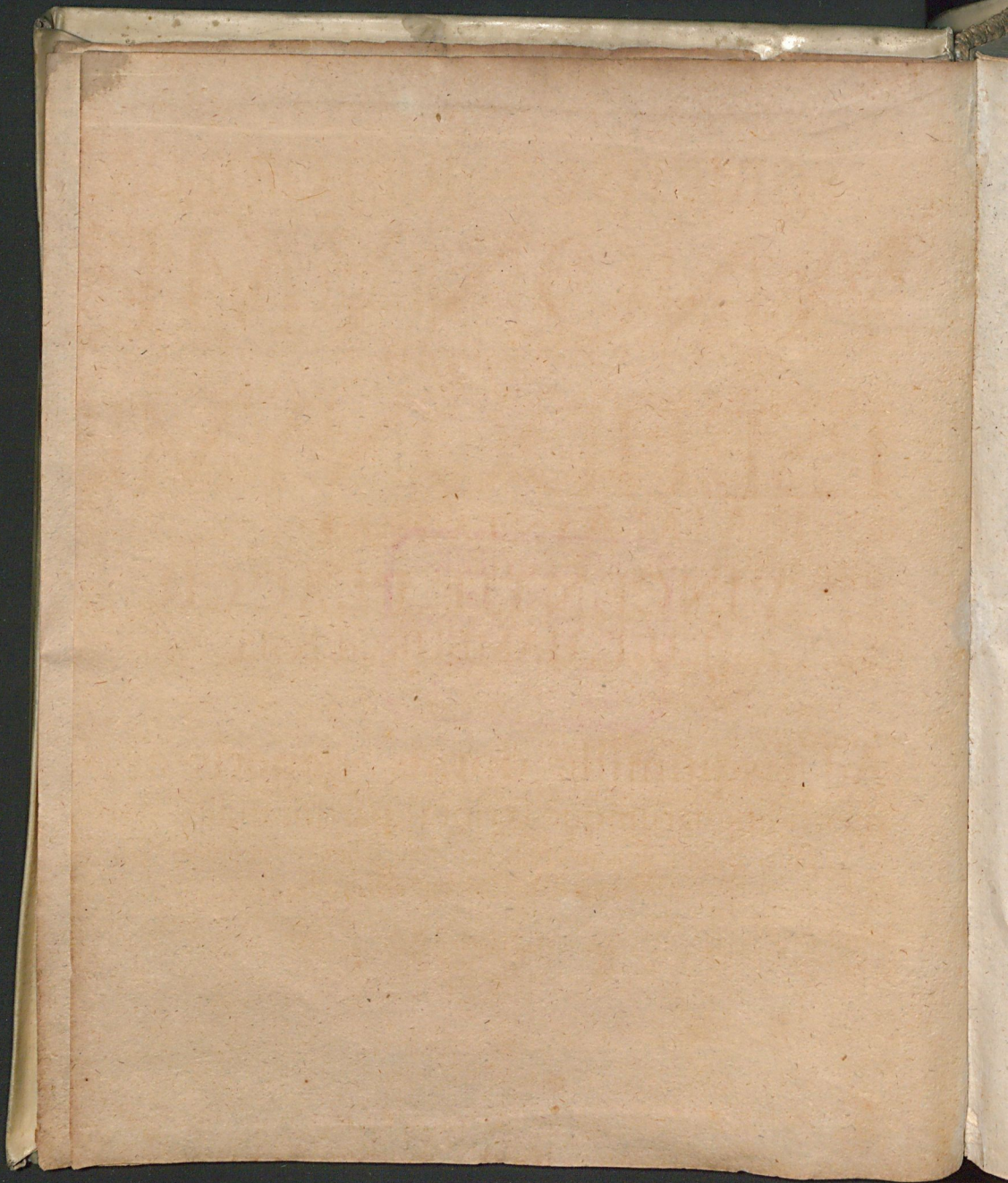
A. III II

BIBLIOTHEK
des Königl.
DOM-GYMNASIUMS
→ ZU ←
MAGDENBURG.

3

A Ω
Nobiliss. Facultatis Juridicæ
consensu,
ductu autem
L. un. C. de mutat. nom.
de

NOMINUM MU- TATIONE

ET ANONYMIS SCRIPTO- RIBUS,

publicè in auditorio Petrino
horis matut. d. 29. April. A.C. 1669.
dispp.

FRID. GEISLERUS, Reussendorff-Silesius,
Phil. & J. U. D. Majoris Princip. Coll. Collegiatus
& p. t. Præpositus.

Et
DANIEL Schröck / Vratisl. Siles.
LL. Studiof.

L I P S I Æ,
Literis JOHANNIS ERICI HARNII.

*Perillustri & Generoso viro Dno
Dno Hauboldo à Nitzsch Silesio
Scol. Consil. Juris, Comiti, &
Supremo vicesum Præsidi alium Dno
Hoc op. ex auctoritate & Præsidiis
iuncto in illis obsequium & obsequium*

1848
Nobilität
L. C. ...

NOBILITÄT
L. C. ...

NOBILITÄT
L. C. ...

L. C. ...

NOBILITÄT
L. C. ...

L. C. ...

L. C. ...

A Ω

Disputatio hæc imitatur Janum aut Naves quasdam : bifrons est α biprora β est, monstratq; *Rubricam bipertitam*. Noli hoc mirari, Lector: Ingenuorum hic mos est, ut prodant & prodant Fronte, quod gestant in Pectore. γ Pectus corpusq; inspicere: dices bipertitum. *Prior* pars est Juridica & continet quasi Monita meditationum legalium; *Posterior* est Philologica maxime & exhibet Exempla ac observationes historicas. Hæc recenset, Illa censet: hanc Memoriam debeo, illam Themidi consecro, Nolo tamen TE, BENEV. LECTOR, in *Generali* præfatione fatigare, ut etiam sufficias *Specialibus*, quas tuam meaque causam Utrique parti præmittam. Si hoc ægréferes, inspicere Novellas Justinianæas δ : perpaucæ sunt sine præfatione,

α Princeps poetarum latinorum lib. 7. Æn. vers. 180.

Janique *bifronis* imago
Vestibulo adstabat

β *Biprora* navis apud C. Barth. in advers. lib. 10. c. 20. f. p. 497. ubi tamen dicit: *Navis biprora* non à duabus proris, sed firmitate unius altera Subtextæ dici videtur. ex Aviano.

γ Pacatus in panegyri. Theodos. c. 37: in speculo Frontium imago extat Pectorum.

δ Leonis Imp. autem novellæ nullas planè præfationes habent. *Præfationum* tamen utilitatem ostendit Cajus in L. 1. pr. ff. de orig. Jur.

PARS
 ANTERIOR
eaqve
 JURIDICA
de
 MUTATIONE NOMINIS.

L. un. C. de nomin. mutat. examinaturi, non discedemus à more modoqve Majorum: seqvemur *Methodum*, qvam, ut alibi ita etiam in hac *Lipsiensi Academia* seqvuntur Candidati Baccalaureatus Licentiatuæ & Docto. atus. Sed qvæ illa methodus? in carmine hoc *μνημονικῶν* exhibetur:

Præmitto Scindo Summo Casumqve figuro

Perlego do Caussas Connoto & Objicio. α

Qvod itaqve Theseo fuit filium Ariadneum β, qvod Viatori est Herma γ, qvod Nautis veteribus fuit Urfa major vel minor δ, & recentioribus Pyxidecula nautica ε: illud nobis in evolutione determinati Textus erit versus decantatus. Verba ejusdem ubi (non tam numeraveris, qvàm) ponderaveris, exclamabis veteri formulâ: omnia *OËto* habet! ζ. *Totidem* qvoqve membra habebit pertractatio nostra. DEUS NOBISCUM! η.

α M. G. I. C. recitat & explicat hos versus. ubi? in tractatibus juris civilis editis Francof. ad Mœn. A. C. 1619. 8. p. 242. seqq.

β. nota hæc sunt ex Nat. Comit. mythol. L. 7. c. 9. p. 740.

γ. hanc & similes locutiones habet Alsted. c. 1. system. logici apud Chr. Pomarium in consiliario scholastico p. 279. fin. conf. Kippingi antiqvit. Rom. lib. 1. c. 1. §. 21. p. 46.

δ. videatur Frölichii viator. part. 1. lib. 1. §. 53. p. 72.

ε. inventa circa A. C. 1300. à *Joh. Cojâ*, cive Amalphantano, ut vult Lanfius orat. pro Italiâ p. m. 700. vel à *Flavio Blendo*, uti notat J. Buno ad Cluverii geogr. L. 3. c. 39. p. 357. * in eâdem Melphitanâ urbe (bonum omen!) repertæ sunt PANDECTÆ juris civilis. Scholzius in prolegom. ad Synopf. Instit. p. 11.

ζ. *ἀπαντοῖα*. Erasmi adagia p. 572. b. ubi simul de Heliogabalo notat. morem

morem ei fuisse, ut ad cœnam vocaret 1. octo Calvos. 2. octo Lufcos, 3. octo Podagrosos. 4. octo Surdos, 5. octo nigros, 6. octo Prælongos. 7. octo Præpingves. 8. octo Obefos, 9. in prælio Lipsiensi A. C. 1631. d. 7. Sept. Cæsarianorum hoc symbolum fuit: Maria Jesu! sed Saxoniorum ac Svecorum (Deo unice se committentium) tessera erat: NOBISCUM DEUS! Vide Æg. Strauchii continuat. Sleidani de quat. Monarch. p. 287.

I. °
PRÆMISSÆ:

§. 1.

Præmittenda afficiunt 1. Librum 2. Titulum 3. Legem.

§. 2.

I. LIBER intelligitur is, qui est Nonus in codice repetitæ lectionis: qui vocari potest Terribilium * liber: qui-que agit de Delictis publicis.

* arg. const. Tanta, de confirm. ff. §. 8.

PUBLICORUM CRIMINUM variæ sunt species, putà † Majestatis læsio, de quâ lib. IX. Cod. tit. 8. Adulterium & stuprum tit. 9. 10. II. Violentia t. 12. Raptus t. 13. Homicidium t. 14. 15. 16. Parricidium t. 17. Incantationes t. 18. Sepulchri violatio t. 19. Plagium t. 20. FALSI crimen, quod committitur vel quoad Statum personæ t. 21. vel in Testamento t. 22. 23. vel in Monetâ t. 24. vel etiam in *Nomine*, hinc tit. noster XXV.

† loquor cum Jul. Pacio in Isagogicis ad Codicem, ubi etiam in eorundem præfatione p. m. 454. comparat

Institutionum libros IV. cum quatuor *Elementis*,

Pandeclarum partes VII. cum septem *Planetis*,

Novellas constitutiones titulis destitutas, cum Primo mobili astris carente, in octavâ spherâ.

Codicis XII. libros cum duodecim signis Zodiaci.

§. 3.

II. TITULUS est de *Mutatione nominis*. En duas Voces, sed unum Conceptum! quia sunt in complexum significatione, uti loquuntur Logici. 9. Unde sequitur, hanc Rubricam I. non esse Concretivè, sed Abstractivè conceptam.

A 3

2. non

2. non continere Orationem aliquam vel Imperfectam κ .
vel Perfectam. λ .

9. Vide Joh. Girberti logic. tab. 12. pr.

10. uti in ff. sunt rubricæ de Senatoribus & de officio Consulibus. quas rubricas Cl. WOLFG. VOLRATH in accuratâ juris Romani analysi rectè sic concepit: de Senatu, de Consulatu &c.

11. uti rubrica ff. si Menfor falsum modum dixerit. &c.

12. Sic in ff. est rubrica: quod quisque juris in Alium statuerit, Ipse eodem jure utatur. it: ne vis fiat ei qui in Possessionem missus erit. &c.
* Ex rubricâ, quæ habet *orationem Perfectam*, sumi posse decisionem causarum, notat Gothfr. ad rubr. ff. de rebus creditis, & Reyger in thesauro juris sub Rubr. n. 1. p. 1058. Hilliger ad Donell. L. 26. c. 2. litt. A. p. 1394. ubi de voculâ UT & NE agit.

Nunc, viso rubro, videamus nigrum: agnitâ clave legis, * referemus quoque conclave legis.

* Hieronymus dixit: *Tituli* sunt claves legum sive scripturæ, Cujac. in lib. 7. respons. Papin. ad L. 19. §. ult. ff. de pecul. legat.

§. 4.

III. LEX quæ vota sit, noli quærere: numerari nequit, unica est † & ad eò solitariè sub suâ Rubricâ latitat, ut per anagramma dici possit $\text{N O M O S M O N O S}$ $\mu\eta\delta\ \mu\omicron\nu\acute{\alpha}\zeta\omicron\nu$. Ostentat tamen suam Inscriptionem & Subscriptionem.

† $\mu\omicron\nu\acute{\alpha}\zeta\omicron\nu$ sive UNITAS non est numerus, sed Principium & Finis omnium numerorum. Hainlini arithm. lib. 1. parte 1. sub theor. 1. p. 8. ubi Unitatem dicit esse symbolum DEI, A quo omnia & AD quem referenda sunt omnia. conf. Ovveni epigr. ult. lib. 1. ad Edoard. Noël.

§. 5.

INSCRIPTIO ita habet: Impp. Diocletianus & Maximilianus AA. & CC. Juliano.

Primores voces dicunt QVIS constitutionem emisit, nimirum Imperatores Diocletianus & Maximilianus, Augusti & Consules.

Ultima vox indicat eum AD QVEM rescriptum fuerit, scilicet ad Julianum. *

* Quod apud Curtium L. 7. c. 8. §. 16. legatus Scythicus ad Alexandrum dicit: Qvis sis, unde venias, licet ne nobis ignorare? Illud etiam ad hunc Julianum dicimus. Non enim (puto) de hoc accipientia erunt, quæ adducit Rupertus ad Besoldi synops. hist. c. 14. p. 395.

§. 6.

§. 6.

SUBSCRIPTIO hifce litteris absolvitur : S. XV. Kal.

Jan. A A. Cons.

id est, Scriptum 15. calendarum januarii (f. 18. decembr.) Augustis Consulibus.

De Loco μ . nihil additur, *Annus urbis conditæ* v. omittitur, omittitur quoque *Consulatum numerus*; ξ .

μ . fortassis tamen subaudienda erit

Terrarum dea gentiumque *Roma*,

uti vocatur à Martiale lib 12. epigr. 8. vers. 1.

v. anni U. C. quibus Diocletianus & Maximianus collegæ in Consulatu fuerunt, hi sunt : 1039. 1042. 1045. 1051. 1055. 1056. Ita colligo ex Fastis consularibus. sed quinam Annus in lege nostrâ subaudiendus sit, ignoro. Davus sum non Oedipus, inquit servus ille apud Terent. in Andr. act. 1. sc. 2. vers. 24.

ξ . nam Diocletianus & Maximianus fuerunt *sexies* in consulatu collegæ. vide Sethi Calvisii chronol. ad jam enumeratos annos U. C.

Sed sine ullo dispendio cognitionis Legalis arg. §. 10. confit. Tanta, de confirmat. Digest. Scrutentur talia, qui multa scire volunt, o. quibusque omne ignotum pro magnifico est π ; nobis isthic neque seritur neque metitur. ρ .

o. alluditur ad locum Senecæ ep. 88. n. 63. ubi de inutilibus *Quæstionibus* disserens ait : talia sciat oportet, qui multa vult scire.

π . Tacitus in vitâ Agric. c. 30. §. 4.

ρ . vox servi Epidici apud Plaut. in Epidico act. 2. sc. 2. vers. 80.

§. 7.

Occasione *Inscriptionis*

1. poterat HISTORICE (secundùm $\lambda\epsilon\chi\theta\epsilon\nu\gamma\alpha$ sive Dicta & $\omega\epsilon\alpha\chi\theta\epsilon\nu\gamma\alpha$ sive Facta) agi tum de Diocletiano tum de Maximiano; sed hunc laborem præoccuparunt Joh. Busfieres in floscul. hist. part. 2. c. 1. p. 54. seq. Joh. Jonston. in polyhist. parte 3. c. 14. p. 563. Joh. Cluverus epitome hist. in vitâ C. Aur. Val. Diocletiani & M. Aurel. Valer. Maximiani. Christian. Matthias in theatro hist. sub Imperatore XL. & XLI. à p. 646. editionis de anno 1668.

2. poterat POLITICE agi de illâ *Quæstione* : an apud Romanos

manos *Monarchia* fuerit cum Imperatores sibi Iegebant
Collegas, uti fecerunt Marcus Aur. Antonin. philofophus
 qui L. Aurel. Verum, Fl. Gratianus qui Valentian. II.
 Fl. Theodofius M. qui suum Arcadium, Fl. Theodofius II.
 qui Fl. Placid. Valentianum III, affumfit? negantibus
 aliis, nobis *Affirmativa* sententia arridet cum Kippingio
 in instit. polit. L. I. c. 13. §. 4. p. 98. Dan. Ottone de maje-
 state imperii c. 2. §. 14. p. 39.
 3. poterat PHILOGICE agi de *Consulatu imperato-
 rum* AA.; sed satisfecit dudum huic negotio Jul. Caf. Bu-
 lenger in curiofo tractatu de Imperat. Rom. L. I. c. 18. ubi
 simul p. 37. explicat illam Distinctionem notabilem, inter
 Consules *Ordinarios* & Honorarios sive *Suffectos*.

II.

DIVISIO & οἰκονομία.

§. 8.

Politicoꝝ regula est: divide & impera. σ. Uti ergo
 Anatomici melioris cognitionis gratiã diffecant cadavera τ.,
 Carpi υ. ob commodiorem usum resolvunt edulia: ita no-
 strum est, Dividere textum φ. ut melius intelligatur. χ.

σ. hæc regula comprehendit arcanum *Papa* contra imperium Germano-
 rum, Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 8. p. 244. & disc. 5. §.
 6. p. 176. item arcanam *Imperii* contra Principum potentiam, Id.
 ibid. parte 3. disc. 16. §. 1. pag. 121. Conf. Saavedr. symbol. polit. 90.
 p. 735, ubi agit de Armorum divisione.

τ. Carpzovii criminal. part. 3. qv. 137. n. 72.

υ. de quibus Carpis sive Carptoribus & cibicidis agit Salefius ad Petron.
 satyr. c. 36. p. 20. & Comm. p. 145. Nostratibus vocantur Trenchirer.

φ. Totum illud non Essentiale aut Universale; sed *Integrale*.

χ. Teste enim Accurfo iu proœm. Inst. §. 4. verb. partiri. *Partitio* ani-
 mum legentis incitat, mentem intelligentis præparat, memoriãqve
 artificiosè informat.

§. 9.

Partes habet tot, quot olim agnovit Orbis ψ, quot a-
 gnovit templum Salomonis, ω. quot Objecta partialia a-
 gnoscit

gnoscit Jctus α , & quot Gratias β . agnoscit Poëta. quot ergo? Tres.

ψ . divisa adhuc in Europam, Asiam & Africam. Illa representat figuram *Draconis aut Virginis*: illa similis est *Mitra* ducis Venetorum: hæc habet formam *Luna* dimidiatae vel conchæ marinæ. Alsted. encycl. lib. 18. parte 3. c. 5. p. 1145.

α . templi partes tres erant 1. Oraculum sive Adytum. 2. Palatium sive atrium. 3. Porticus sive vestibulum. videatur Qvistorp. in annotat. ad 1. Reg. c. 6. vers. 3. ubi exhibet ideam templi Salomonis depictam.

α . ductu §. ult. J. de J. N. G. & C. omne jus quo utimur, vel ad Personas vel ad Res vel ad Actiones pertinet. confer ad eundem §. MANZII commentarium λογικῶτατον καὶ χησιμώτατον n. 6.

β . Hesiodus in *Ἡερονομία* vers. 909, tres Charites nominat; Aglaiam Euphrosynen & Thaliam.

§. 10.

Prima pars disponit per Regulam extantem

tum καὶ ἑσῶν: *Nominum mutatio periculosa non est.*

tum καὶ ἑσῶν & accommodationem: *mutare itaque Nomen vel Prænomen sive Cognomen, secundum ea que sæpè statuta sunt, minime prohiberis: nullo ex hoc præjudicio futuro.*

Secunda pars (quæ tamen in textu præponitur) exponit Rationem partim Legis, partim cur Nomina sint inventa:

Quia ab initio nominis cognominis prænominis (recognoscendi singulos) impositio libera est:

Tertia pars apponit & interponit Limitationem & temperamentum regulæ: Nomen mutaturus sit quoad Statum, liber, quoad Intentionem Ingenuus i. e. sine Fraude.

III.

SUMMARIUM.

§. 11.

Brevitas delectat L. 1. ff. ubi glossa, quod met. ca. Erasmi adag. p. 109. b. γ . Uti ergo Chimici ex metallis δ . mineralibus & vegetabilibus quintam Essentiam eliciunt, & Arithmetici

B

metici

metici varias numerorum series in Summam Summarum *ε.*
colligunt: ita quoque ex textu nostro Quinta quasi essentia
& Summa *ζ.* extrahenda venit.

- γ.* elegans est locus Platon. de Legib. lib. 1. p. 780. litt. B: Græci omnes ATHENAS Verborum studiosam & verbosam, LACEDÆMONEM Brevilquam, CRETAM verò Intelligentiæ magis quam verbis studentem dixerunt. * Illic Φιλόλογοι καὶ Πολυλόγοι Isthic βρα. χυλόγοι inveniebantur, Hic verò πολύνοια μάλλον ἢ πολυλογία vigeat.
- δ.* Comprimis autem ex Auro. Vide Corn. Drebbelii tractat. de quintâ essentia c. 1. Infertus est Alstedii encyclop. L. 29. Sect. 7. p. 1907.
- ε.* communiter vocant das *Facit.* hinc illa notissima vox Adami *Μετὰ Αριθμητικοί: das Facit κόμμη an Galgen.* Vide Zincgr. apophth. part. 1. p. 229. * quid autem de illâ adductâ locutione sentiendum sit, indicat Becman. de origin. lat. lingvæ litt. S. p. 1041: qui *Summa Summarum* malè dictum existimat, is Sus Minervam i. e. barbarus reprehendit veræ Latinitatis Lumina.
- ζ.* Videatur L. in summâ *65.* pr. ff. de condict. indeb. & ibi Gothfr. L. in summâ 2, ff. de aquæ pluv. arcen.

§. 12.

Imò dudum hanc legem *λακωνίζεν η.* fecit tum Bartholi discipulus *Baldus Ubaldus θ.* Italus: tum Jul. *Pacius, Germanus. ι.*

- η.* quid hoc sit, distinctè explicat Erasmi. in adagiis p. 352. 2. * sæpius hunc auctorem allego, quia non solum pueris sed etiam adultioribus, tanquam *κέρως ἀμαλθείας* (uti loquitur Jac. Crucius lib. 2. ep. 21. p. 161. edition. Amstelod. de anno 1642. 12.) omnium elegantiarum copiam abundè suppeditat.
- θ.* Elogia ejus vide ap. Arn. Reygerum in thesau. Jur. sub voce Doctor, n. 156. p. 1059.
- ι.* ad GERMANOS eum refert Val. Forster in append. ad hist. jur. Rom. p. 711. m. sed Andr. Calagius apud J. A. Qyenstedt de patriâ illustrium doctrinâ scriptis v. virorum p. 286. refert eum ad ITALOS. Aliàs tamen docuit in Monte-peffulano sive Monspellii,

§. 13.

BALDI verba * hæc sunt: Mutatio nominis non fraudulosa libero homini est permissa.

* glossato corpori adpersa.

§. 14.

§. 14.

PACIUS † verò ita loquitur: Qui sine dolo nomen mutat, pœnam non meretur.

† in Isagoge ad Cod. lib. 9. tit. 25. p. 661. editionis Ger. Wassenacr.

IV.

C A S U S.

§. 15.

Quid h. l. Casus sit, præmonēbimus. Sed quomodo? partim ἀενηϊκῶς sive Negativè partim θεϊκῶς sive Affirmativè.

§. 16.

Casus NON EST id quod A. ad Grammaticorum declinationes spectet κ, B. aut ad Medicorum curam pertineat, λ. C. aut Procidendi actum μ. referri D. aut ad Fortunam adversam ν. trahi, E. aut Eventui cuicunque ξ. applicari possit;

κ. ad illos Casus alluditur in proverbio satis noto: εσliche kommen zu dem Xentern per Nominativum &c. videatur Weidner in apophrh. part. 3. p. 66. fin.

λ. Casus enim nonnunquam pro Morbo accipitur, uti patet ex Corn. Celso de re medicâ L. 4. c. 20. pr. p. 232. edition. Joh. Antonidæ vander Linden. Lugd. Batav. 1657. 12.

μ. talis Casus extinxit Eurychum Act. 20. vers. 9. talem Casum ceciderunt in suâ juventute Albertus WALLENSTEIN & Johannes BANNERUS, quorum ille tandem Cæsareæ, hic Svecicæ militiæ dux Supremus evasit: infortunis fortunæ præludentibus. M. Zeiler dialogo 49. p. 329. de tali quoque Casu loquitur Matth. Abel in seltsamen Gerichts - Händeln parte 1. casu 6. p. 23. & Zinggr in apophrh. part. 1. p. 253. de casu Elpenoris & Icarî canit Ovidius lib. 3. Trist. eleg. 4. vers. 19. 21.

ν. nota est L. 83. §. 5. ff. de V. O. ubi ἀπχαρῆναροῑ satis nervosè stringuntur, dum dicitur: Casum adversamq; fortunam liberi hominis spectare (aut sperare), neque civile neque naturale est. O verba bona, dignaque non solum Paulo Jcto sed & Paulo Apostolo!

ξ. doctrinæ de Substitutionibus satis familiare est vocabulum Casus. Hinc Forma substitutionis Vulgaris, dicitur fieri in casum non aditæ hereditatis: Pupillaris in casum, si liberi Impuberes heredes erunt, & ante pubertatem decesserint: Quasi-pupillaris, in casum si liberi Men-

re-capti heredes erunt & in infirmitate decesserint. Ludv. ex 8. th. 4.
5. 6. J. Pacianalyf. ad rubr. J. de vulg. substitit.

§. 17.

sed EST ID quod Lexicographi explicant per *Con-*
troversiam quæ casu contingit o: Cicero π. & L. 12. ff. de
LL. vocat *Causam*: sed frequentius *Facti species* ε. aut *Exem-*
plum σ. appellatur.

• huc refero L. 10. ff. de LL: lex omnes casus comprehendere nequit.
• lib. I. in Verrem §. 16, ubi dicitur: tantum quod Hominem non no-
minat; *Causam* quidem totam perscribit. * Sic etiamnum *Causas*
Casusque formamus, suppressis personis Veris aut expressis Fictis. hinc
apud Jctos toties occurrit vox *Titii aut Marcii*; uti apud Philosophos
terminus *Sortes & Elitri*. Sam. Maresius in notis ad Castanæi distin-
ction. sub voce LY. p. 243. m. confer Calvinii lex. juris sub τδ Nomi-
na p. 623. b.

• adspicatur L. 83, ff. de legat. 2.

• hinc illud: *Exemplo* res fit manifestior L. 3. §. 2. ff. de collation. L. 51.
§. 2. ff. ad L. Aquil. conf. L. 15. C. de transact. & L. 8. C. de impu-
ber. substitit. Et Seneca epist. 6. n. 14.: longum iter est per Præcepta,
breve & efficax per Exempla.

§. 18.

Nunc formabimus Casum verbis primò *Glossæ*, postea
Propriis.

§. 19.

GLOSSA sic infert: aliquis Nomen impositum,
mutare sibi cupiens, an mutare possit, quærit? & dicitur, quod
Sic; si Liber fuerit, si in alterius Fraudem non fecerit.

§. 20.

NOSTRA formatio alludit ad ea quæ Lud. Vivesr.
narrat: *Pomponius Latius* v. adeò studuit Latinitati, ut græca
attingere non auderet: tantus fuit admirator Romanæ vetu-
statis, ut non solum diem natalem Romanæ urbis sacrum ha-
buerit, Romulum coluerit seqve Dictatorem nominaverit;
sed etiam Christiano PETRI φ. nomine rejecto, se dixerit
POMPONIAM.

• apud Chr. Matthiam in theatro hist. sub Fridr. III. Imp. c. 3. §. XIV.
p. 1015.

p. 1075. & apud auctorem exercitationum XII. in Sever. Monzamb.
exerc. 2. p. 15.

v. qui aliàs scripsit de Romanis Magistratibus &c: de antiquitatibus
urbis Romæ: historiæ Romanæ compendium: commentarium reipub-
licæ Romanæ in exteris provinciis bello acquisitis constitutæ: item
de exortu Mahometis. Draudius in biblioth. class. sub libris Hist.
Geogr. Polit. p. 1255, 1171.

φ. PETRI nomen in *Erfurdienſibus* Senatoribus non tolerari, commu-
niter credunt. Zeiler von den zehen Reichs = Kräfften tit. 5. p. 330. m.
Idem in Miscellan. litt. N. p. 240. fin.

Quæritur; an hoc Itali factum peccaverit in legem Cor-
neliam de falsariis? nostra L. un. C. de mutat. nom. hoc Ne-
gabit, quia probabile est illum fuisse Liberum & à Dolo re-
morum.

A Dolo, inquam: nam Affectationi & affectatæ Super-
stitutioni videtur fuisse viciniſſimus. Adeò etiam inter Italos
χ. invenias speciem Sapientiæ Stolidos! ψ.

χ. qui tamen ITALI ob acutum atque igneum ingenium Summi sunt
inter filios seculi hujus, uti loquitur Pacif. à Lapide in notis ad Mon-
zamb. disc. 1. §. 3. p. 8. confer Lansii oration. pro Italiâ p. 700. m.

ψ. utimilites de suo Imp. Juliano loquuntur apud Amm. Marcell. lib. 17.
c. 18. m. * Gesehrte Phantasten / addit Piccartus in observ. hist. polit.
dec. 8. c. 1. p. 69.

V.

LECTIO LEGIS & Scrutinium Vocum.

§. 21.

an Leges à Legendo derivari debeant, alii α. viderint.
Leges β. legendas esse, certum est. arg. l. 24. ff. de LL. conf.
Numer. 15. vers. 39. Lectio illa occupatur vel circa *Verba*
vel circa *Sententiam* ac vim legis, arg. L. 17. & 29. ff. de LL.
Strauch. dissert. 1. th. 14.

α. quos citat Coll. J. Arg. ad tit. ff. de LL. th. 1. p. 15.

β. scilicet in Scripturam redactas, uti fiebat apud *Athenienses* & *Roma-
nos*; nam jurâ *αὐτὰ φά* simpliciter memorantur, uti factum est apud
Spartanos §. 10. J. de J. N. G. C. & *Germanos* nostros, qui leges su-
as cantilenis inclusas caneant, (uti nos adhuc canimus hymnum il-
lum;

lum : Dis sind die heiligen Zehen Gebot/ die uns gab &c.) Heideri polit. c. 1. p. 153. & c. 2. p. 541. Hinc etiamnum cantilenarum quarumlibet (etiam nonlegalium) partes vocantur Gsätze.

Verborum putamina in hac V. parte tangimus, mox etiam in parte VI. *Rerum & Rationum* * nucleos eruturi.

* uti ita loquitur cum Barth. Keckerem. in plenar. system. Logices parte 2. c. 4. sub §. 8. p. 849. b.

§. 22.

Notabiliores voces nobis videntur hæ:

I. NOMEN, COGNOMEN, PRÆNOMEN.) de his quædam Generica quædam Specifica observasse juvabit.

§. 23.

In *Genere* tenendum, sermonem hoc loco esse de Nominibus non Appellativis sed Propriis, per quæ aliàs individua denotantur. Apud Romanos autem Ingenui plerumque Duo γ. Tria δ. imò quandoque Quatuor ε. nomina habebant: hinc nata nominum priorum differentia, secundum quam aliud Nomen aliud Prænomen aliud Cognomen aliud denique Agnomen est. Rebhan hodogeta jur. chartâ 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

γ. *Romanorum Reges* erant: Numa Pompilius, Tullus Hostilius, Ancus Martius, Tarquinius Priscus, Servius Tullius, Tarquinius Superbus. Vide Florum lib. 1. hist. c. 2. seqq.

δ. v. g. M. Tullius Cicero. * quem Petr. Crinitus de honestâ disciplinâ L. 1. c. 8. p. 82. vocat Sacrosanctum eloquentiæ principem.

ε. e. g. P. Corn. Scipio Africanus. * unus ex Quatuor maximis Ducibus, qui (ex mente Hannibalis apud Plutarch, in vitâ T. Q. Flamini c. ult. p. 381. 2. & sub Pyrrho c. 4. p. 387. C.) erant 1. Alexander M. 2. Pyrrhus 3. Hannibal. 4. Scipio ille.

§. 24.

in *Specie* nunc videbimus A. Prænomen. B. Nomen. C. Cognomen. D. Agnomen.

§. 25.

A. PRÆNOMEN erat nomen singulis Peculiare ac Proprium, & si Theophilum * rectè percipio, hoc *αδερν*
ὄνομα

évouca vocatur, ideò quia Nomini in specie sic dicto five Gentilitio *præponebatur*.

* in §. 29. J. de legatis, p. 337. editionis C. A. Fabrotti, impressæ Parisiis 1657. 4.

Vocatur aliàs *nomen Verum*, item *Proprium nomen*, imò & *Nomen* absolutè. Jac. Sirmondus in præfat. notar. ad Apoll. Sidonium p. 8. *

* ubi simul de Romanis duo singularia notat:

1. quod circa Proprium nomen aliud *Ante*, aliud verò *Post* eversam republ. Romanam observatum fuerit. *Stante* republicâ proprium id nomen fuit quod PRIMUM i. e. PRÆNOMEN. v. c. P. Corn. Scipio & L. Corn. Scipio fratres: M. Tull. Cicero & Q. Tull. Cicero fratres. *Postea* verò, cum multis nominibus nobiliores uterentur, illud unicuique Proprium esse censebatur, quod POSTREMUM locabatur. e. g. Salvius Otho & Salvius Titianus fratres, Fl. Vespasianus & Fl. Sabinus fratres.

2. quod proprium & alia adjuncta nomina (quæ omnia in singulis propriè capitibus variabant) à *Parentibus* ut plurimum Cognatisque desumerint. v. g. Fulgentii episcopi nomina fuerunt: *Fabius Claudius Gordianus Fulgentius*. ex quibus Claudius *patri* Gordianus *avo* proprium nomen fuerat. Symmachi oratoris filius vocabatur *Q. Flavianus Memmius Symmachus*. Flavianus cognomen à *Paterno*, Memmius ab *avo* paterno & Symmachi à *Patre* sortitus. Hæc ex Sirmondo collegi.

Pueris antequam togam virilem ξ sumerent, & Puellis antequam nubarent, prænomen non imponebatur. Valer. M. lib. 10. de nominibus p. 839. editionis Thyssianæ. conf. Joh. Niehofs Allgemeine Beschreib. des Reichs Sina c. 4. p. 278. b. ubi agit de Sinensium 1. Zunamen. 2. Vornahmen. 3. Schulnamen. 4. wenn jemand den Männlichen Hut aufsetzt und ein Weib nimbt/ wird er von einer vornehmen Person mit einem was ehrliehern Namen begabt/welchen die Sineser selbst die *Liter* nennen. 5. grossen Namen.

ξ . Pueri Rom. utebantur *Palliolo* usque ad XIII. æt. annum: postea *Prætextam* sumebant, usque ad annum XVII: tandem *Togam virilem* sumebant cum magnâ pompâ. Vide Ph. Caroli antiqv. Rom. lib. 4. c. 10. p. 128. confer antiqvitatibus vestiariis refertissimam L. 23. ff. de auro argento legato. J. R. Textoris officin. lib. 4. c. 94. p. 510.

Pra-

Prænomena ut vulgò notiora, litteris tantùm Initialibus ꝑ designabantur.

ꝑ. Vel unâ T. Titius : vel duabus CN. Cneus, SP. Spurius : vel tribus SEX. Sextus, SER. Servius. Calvini lex. jur. sub voce Spurius p. 865. b.

Hodiè huic Prænomini æquipollet cujuslibet nomen Baptifmale η. v. c. Caspar, Melchior, Balthasar. §.

η. der Tauff-Name/ qvòd in baptifmatis Sacramento acceptum differt à nomine Familiæ. Speideli Specul. notabil. litt. N. n. 20. p. 881.

§. Ita vocatos fuiffe illos tres Reges aut Magos ad cunabula Christi venientes, Pontificii credunt. vide Ph. Hen. Fridlibii observat. ad Matth. 2. vers. 1. qv. 12. p. 43. & confer H. Hermetis jus publ. c. 31. n. 82. p. 565, ubi agit de more illorum qvi Januio, aditum inscribunt hos characteres : C. M. B.

§. 26.

B. NOMEN in specie illud dicebatur, qvòd Familiæ originem sive Gentem declarabat, & non tam personam à personâ qvàm gentem à gente (ein Geschlechte von dem andern) distingvebat. Unde etiam *Gentilitium* & *πατρωνυμικόν* vocatum. Seqvebatur statim prænomen. i. v. c. Luc. *Annaeus* Seneca. η.

η. allegati Rebhani hodeg. jur. chart. 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

κ. Sophorum apex vocatus à Fr. Taubm. in dissert. de LL. p. m. 27.

Nomen hoc imponebatur Puellis octavo Pueris nono λ. à nativitate die μ. qvi dies, qvia infantes ante nominis impositionem lustrabantur γ. & purgabantur, Lustricus ξ. au diebat.

λ. imò Septimo; scil. apud Græcos. Aristot. hist. animal. lib. 7. c. 12.

μ. Ratio, cur illos dies elegerint Romani, invenitur apud Plutarch. quest. Rom. 102. p. 288. B

γ. Sext Pomp. Festus litt. L. p. m. 1127. Macrobr. Saturn. lib. 1. c. 16. p. 333. Er. Puteani musæthena c. 15. p. 189.

ξ. & *Lustralis Solennitas* apud Symmach. L. 2. ep. 47. fin. sed Tertullian. lib. de Idololatr. c. 16. pr. vocat *Nominalis*. hinc nostrum illud der Namens-Tag.

Qvòd apud Romanos erant Nomina, id nostratum Cognomina esse videntur. e. g. Æg. *Hunnius*, Georg. *Mylius*, Polyc. *Lyserus*. *

* Stra-

* Stratem. theatr. hist. exitu 10. ad A. C. 1610. p. 1106. de his tribus Sympatriotis (nati enim fuerunt Winendæ sive Winendaviæ in agro Würtenbergiæ, quarto à Tubingâ milliari. Qyentstedt de patriâ illustr. doct. viror. p. 165.) *συγγεγοις* hoc circumfertur dictionem: D. Æg. *Hannius* doctissimus: D. Georg. *Mylus* eloquentissimus: D. Pölyc. *Lyserus* formosissimus. Docuerunt Wittenbergæ.

§. 27.

C. COGNOMEN erat, quod nomini conjungebatur, ut cognationis nomen. ο. Sed quo fine? ut discernerentur inter ipsos gentiles familiæ. π. v. gr. M. Tullius *Cicero*, g. L. Ann. *Seneca*.

- ο. Gothfr. ad L. 4. C. de testam. litt. n. ubi etiam *tertium nomen* & *ἐπὶ ὀνόματι* dici probat.
- π. Æm. Ferretus ad §. 29. J. de legat. apud Rebhan loco laudato.
- g. cum hujus *Cognomen* exagigaretur dictionibus amicique hortarentur ut id mutaret, dixit: ego *Ciceronis* nomen illustrius efficiam quam Catonum Catulorum Scaurorumque. Plutarchi apophth. p. 204. E.

§. 28.

D. AGNOMEN putemus Cognominis speciem, at paucis communem, fuisse. Adhærebat ob Mores, peculiaria Facta aut Fata σ. v. c. C. Marius *Coriolanus*, τ. C. Valer. Flaccus *Flamen*, L. Corn. Sylla *Felix*, Licin. Crassus *Dives*, υ. C. Fabius Maximus *Cunctator* à cunctando, *Verrucosus* à verrucâ in labris & *Ovicula* à clementiâ morum. φ.

- ο. Gothfr. ad d. L. 4. C. de testam. lit. n. & Rebhan loco citato. Uterque conqveritur de infrequentiori usu vocis *Agnomen*. Imò Rebhan accusat quoque historiam Romanam & Fastos consulares, qui ob turbatam seriem *Nominum*, hanc doctrinam reddunt intricatam.
- τ. Vide Plutarch in vitâ Coriolani c. 5. p. 218. D. Locus est notabilis & *ὅτι τὰ Φανεῖα* sive ex professo in *Cognominibus* occupatus.
- υ. de his omnibus videri potest Valer. Max. lib. 5. c. 9. confer B. Brifson. de formul. lib. 7. p. 733. C. Rhodigini lect. antiq. lib. 24. c. 6.
- φ. C. Nepos, aut quisquis etiam sit, de viris illustr. c. 43. pr.

§. 29.

RECOGNOSCENDI) i. e. cognoscendi. ver. II.
 bum Compositum advocatur, cum Simplex suffecisset: uti sapius vox Simplex ponitur pro Composito. *

C

* v.c.

* v. c. in lege Aquiliã accipitur *Raptum* pro corruptum §. 13. J. de L. Aquil. L. 27. §. 3. ff. de furr. L. 7. §. 2. ff. arb. furr. cæsar.

Aliàs notæ sunt hæ phrasæ: *Recognoscere feudum* γ. Feud. L. 2. t. 17. fin. *Recognoscere instrumenta* ψ. L. 56. pr. ff. de V. S.

z. i. c. beneficii feudalis auctorem agnoscere eiqve illud acceptum ferre, ac eo nomine fidem & obsequium referre, Calvini lex. juris in ap- pend. de verbis feudalib. p. 1041.

φ. hinc illud apud Carpozovium in processu tit. 14. art. 2. n. 79. *documenta recognoscere* est res magni momenti & præjudicii, quippe quæ vim Confessionis habet & paratam operatur Executionem.

§. 30.

III. IMPOSITIO NOMINIS.) *Imponere nomen*,

Quid sit, notum est: notum quoque est epigramma a. scri- ptum in sœminam Nomine bonam Moribus malam:

Qvi-tibi-cunqve Bonæ, sacris dum tingeris undis,
Imposuit nomen, omnibus *imposuit*.

a. nescio, cujus autoris.

β. hoc carmen *Unam* tantum stringit sœminam; sed illud Q. Ciceronis in fragm. Petron. c. 115. in *Omnes* fulminat;

Fæmina nulla bona est: & si bona contigit ulla,
Nescio quo fato res *Mala* facta *Bona* est.

§. 31.

IV. INNOCENTIBUS) sive non fraudulenter facien- tibus, uti explicat Glossa h. t. Innocens enim, utpote nocere nescius c. 23. ca. 22. qv. 4, nihil commercii habet cum fraude quæ est nociva arg. L. 1. pr. ff. de dolo.

§. 32.

V. FRAUS) *Qvid* sit, patere puto ex descriptione vel Servii vel Labeonis in L. 1. §. 2. ff. de dolo malo L. 7. §. 9. ff. de pactis. *Qvotuplex* sit, indicat μεθροδιώτης τε καὶ ἑξήσι- μώτης γ. Jctus J. Pacius: d. duplex est fraus, altera in- Mente altera in Rebus; in mente est Dolus, in rebus est Da- mnnum arg. L. 7. §. 10. ff. de pactis. Exemplum hujus divisio- nis erui posset ex L. 21. §. 7. ff. de furtis. e.

γ. his vocibus utitur Alsted. in encycl. lib. 5. c. 3. reg. 2. fin. p. 135. a. ubi de Lexicis loquitur.

δ. in analysi §. 3. J. qui manumitt. non poss.

e. ubi

6. ubi agitur de eo qui *Animo* furandi ingreditur ædes alienas, postea tamen *Rem* nullam furatur.

§. 33.

LICITO JURE) Tò Expedit Licet & Decet sunt VI.
quidem verba Imperpersonalia, sed tamen personarum omnium
actiones dirigunt.
quod *Expedit* & *Utile* est, non confundatur cum *Licito* &
aut *Decenti*. η.

ζ. non enim quod tibi *Expedit*, semper fecisse *Licet*. v. c. ultra dimidium circumvenisse emptorem, venditori expedit; sed non licet per L. 2. C. de rescind. vendit. Econtra multa *Licent* mihi, sed non omnia *Expediunt*, inquit Paulus 1. Cor. 6. vers. 12. conf. Grotium de J. B. & P. lib. 3. c. 4. §. 2. pr. ubi Exemplis illustrat.

η. *Utilia* publicè aut privatim non debent separari ab *Honestis*. Socrates apud Cicer. de offic. lib. 3. §. 11. Treutl. vol. 1. disp. 1. th. 3. C. Quam confidenter Lucanus lib. 8. vers. 488. canit!

———— Sidera terrâ

Ut distant & Flamma mari: sic utile Recto.

Inde judicamus *Rationem status* honestam & inhonestam, de quâ Imhof in singular. politicis rat. stat. 26. pag. 1.

quod *Licet permixtum est* & *toleratur*, differt ab eo quod *Decet* & *honestum est*. *

* Ratio, quia non omne quod *Licet* est simul *Honestum* L. 144. ff. de R. I. & ibid. Ludvveli exempla. Grotius de J. B. & P. L. 3. c. 4. §. 2. m. ubi citat locum Claudiani, qui extat in paneg. de 4. consulatu Honorii vers. 267:

Non tibi quid *Liceat*, sed quid fecisse *Decebit*,
Occurrat, mentemque domet respectus *Honesti*.

quod *Decet* & *honestum est* cætera includit. *

* *Honeste vivere* spectat ad Universalia præcepta, qualia sese offerunt in §. 3. J. de J. & J. ad quem s. videantur Dd. moralistæ.

§. 34.

LIBER) est Concretum accidentale, ejus Abstra-VII.
ctum & forma est LIBERTAS, quæ (si Homonymiam spectas) accipitur vel *Materialiter* ubi magis est Facti quàm juris. videpr. J. de libert; vel *Formaliter* pro aliquâ conditione Civili oppositâ Servituti. quo sensu magis Juris quàm facti est. Struvii synt. jur. civil. ex. 3. th. 8. p. 77. Et hæc describitur in Inst. *

C 2

* tam

* tam Justiniani §. 1. J. de jure person. quàm Florentini, vide Inscript. L. 4. ff. de statu hom.

§. 35.

IIIX. PRÆJUDICIUM.) *Hoc loco nihil aliud significat quàm periculum, incommodum, læsionem, damnum §; Ali-
bi verò sumitur 1. pro Sententia sive judicio à superioribus la-
to, quod postea inferioribus judicibus præbere potest Exem-
plum 1. 2. pro Quæstione quæ in concursu aliarum prius de-
cidi debet. x.*

§. & ita etiam capitur in L. 2. C. quib. res judic. non nocet.

¶ Vultejus ad §. 12. J. de action. n. 5. confer Barbosa locos comm. lib. 14. c. 59. n. 1. ubi *Præjudicia* summarum Curiarum servijubet; sed cautè imò cautissimè.

¶ Pacii analys. & Manzii comment. ad §. 12. J. de action. ubi Expl. sub-
jiciunt.

§. 36.

In hac parte V^{ta} Criticam λ. exercere mos est, eo fine ut *Lectiones varia* sistantur & *peccata Librariorum* in legibus describendis admissa emendentur; ast verò nihil tale circa textum nostrum observavi: quotquot Exemplaria videre licuit, uno spiritu pariq; voce μ. loquuntur. Aristarchus v. juret, hanc legem religiosis & quasi Longobardicis ξ. manibus descriptam fuisse.

λ. utilissimam certè & saluberrimam, si modicè adhibetur & modestè, verba sunt J. Lipsii de milit. Rom. L. 2. dial. 2. m. p. 52.

μ. Propheta opus mundi ac officium Dei *uno spiritu ac pari voce* testantur, inquit Lactant. L. 2. instit. c. 8. edit Thyssian. quem respeximus.

ν. pro Censore capitur, explicante Erasmo in adag. p. 152. nam *Aristarchus* grammaticus censuit & recensuit Homeri versus, Subdititios *ὀβελισκοίς* & Genuinos *ἀσπεροσκοίς* norando. eadem sentit Ph. Caroli de Criticis dissertat. præmissâ animadversion. Gellianis p. 8.

ξ. Franc. Robortellus laudat codices vet. à *Longobardis* exaratos, quia illorum manuscripta mendis tantopere non laborant. Zeiler. cent. 3. ep. 32, p. 679.

VI.

CAUSARUM scrutinium five Αἰτιολογία;

§. 37.

Felix qui potuit *Rerum* cognoscere Causas!
Virgilius georg. 2. vers. 495. exclamat; ego contrà, vel potius per *παρωδίας*:

Felix qui potuit *Legum* cognoscere Causas!
Objicis cum *Juliano*: non omnium quæ à majoribus constituta sunt, Ratio & causa reddi potest L. 20. ff. de LL. o. & sapius more Pythagoricorum illud *ὡλὸς ἔφα π.* (legislator) ingeminandum est.

o. ne irrationales quidam Jcti ad hanc legem, velut ad *ignorantia asylum* (vide Sperlingi physic. L. 2. c. 3. ad præc. 9. & 10. p. m. 325. & Baconis hist. natural. cent. 10. experim. 999. p. 965. ubi de Qualitatibus occultis agunt) confugerent, nervosè eam explicavit Manzius in quæstione prælimin. ad comm. Inst.

π. G. Hornii hist. philos. lib. 7. c. 12. p. 369, illud *ὡλὸς ἔφα* circumspèctè explicat.

Respondeo cum *Celfo* ex præambulâ L. 17. ff. de LL: tunc leges scimus *, si non tam verba quàm vim ac potestatem earum tenemus.

* *Scire* est per Causas cognoscere rem, Stratem. logica lib. 5. c. 1. can. 1. p. 1131.

Lacones ε. igitur atque Catonem σ. imitati, inquiremus in *Causas* τ. legis nostræ.

ε. Plutarch. in vitâ Lycurgi c. 14. p. 51. C: apud Spartanos muniendum erat responsum *Ratione* & probatione, quæ in concisa & compendiosa verba esset contracta.

σ. Cato ex præceptore suo Sarpedone quærebat *Causam* singulorum & percunctabatur rationem. Plutarch. in vitâ c. 1. p. 760. A.

τ. five Rationes. Ratio est anima legis, uti loquitur Otto in dialect. jur. L. 1. c. 1. pag. 2.

§. 38.

Cur non modò Nominis sed etiam Cognominis ac Prænominis sit mentio? quia hæc distinctio Romano more recepta fuit; *Græci & Barbari* plerumque singulis nominibus con-

tenti fuisse videntur *, ut Demosthenes, Aristoteles, Lycurgus, Agefilaus : Cyrus, Cambyfes, Orodes.

* Gyraldus. confer Fr. Connani comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 3. p. 182. ubi disquirat cur Romani *tria nomina* usurparint.

§. 39.

Quare Nomina imponi ceperunt hominibus? v. I. ad Recognoscendos singulos, ait L. un. C. de mutat. nom. §. 29. J. de legat. & ibid. Borcholt n. 1. L. 10. C. de ingen. manumiss. Plato in Cratylo p. 268. A. & Franc. Connan. Comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 4. p. 183. & distingvenda individua φ. 2. quia nominis impositio vel mutatio est signum Potestatis & Domini χ. 3. ut sint indicia & symbola Professionis: hinc nomen Israëlitæ ψ. aut Christiani ω. non est abjiciendum. 4. ut sint incitamenta Virtutis. α.

v. in *Bestiis* rarior est nominum propriorum usus. Legimus tamen de *Bucephalo*, Supplem. Curtian. Freinsheimii lib. 1. c. 4. §. 11. & de *Inci-rato*, eqvis. Sveton. in Caligulâ c. 55. fin.

φ. Ebraei Chaldaei Aegyptii & Phrygii dispiciebant, ut nominibus impositis non solum *Discretivâ* sed etiam *Significativâ* vis inesset. Gyrald. conf. Rriver exerc. 39. in Gen. p. 160. a. & comm. in Exod. c. 2. p. 761. b. ubi agitur de nominibus in historiâ Mosaicâ occurrentibus.

χ. Chr. Matthæ theatr. hist. sub Nabuchodonosore II. cogn. Magno p. 70. confer nitidum locum Chrysostomi Tom. 3. operum. homiliâ de ferendis reprehensionibus &c. p. 291. ubi de Adamo protoplasto.

ψ. Basilius Seleuc. orat. 19. post med: nomen quo tu, *Israël*, appellaris, Dei cogniti argumentum est &c.

ω. spectant huc non proletaria verba Montacutii de origin. eccles Tom. 1. part. 1. p. 109. pr: quemadmodum, si quis nomen *Christiani* abjiceret, nomine amisso rem quoque nomini subjectam amisisse crederetur: ita, si quis nomen *Baptismale* abjiciat, baptismum irritum fecisse eisdemque abrenunciassè videtur. Notabilia quoque sunt verba Salviani de gubern. Dei Lib. 4. pr. p. 301: in nobis *Christianum* vocabulum, quasi aureum decus est, quo si indignè utimur, fit ut sues cum ornamento esse videamur. conf. Rittersh. in notis ad eund. librum p. 107. seqq.

α. si scil. sunt nomina emphatica & pulchra. vide Expl. apud Limn. in jure publ. 1. c. 11. §. 48. seqq. Pulchra itaque nomina maxime sunt procuranda, adeo ut, si venderentur, maximo emi deberent pretio. Dd. allegati apud Barbofam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155. Pulchrum nomen excitet virtutem! Adolescens, aut Nomen mutato aut Mores, dicebat

Alcxan

Alexander Mag. ad militem sibi *ἐμόνυμον* sed virtutis non æquè memorem. Moller. in allegor. sacro-profan. parte 1. c. 5. §. 78. n. 3. p. 88.

§. 40.

Quamobrem nominum impositio relicta est Libertati privatorum? quia hæc res tanti momenti non videbatur. Rationis Ratio 1. est, quia Nomina pertinent ad Verba. in Verbis autem sumus faciles, modò conveniamus in Rebus * 2. quia Personarum potius habenda est ratio quàm Nominum. §. 29. J. de legatis. 3. quia sola Nominatio nihil juris Tribuit L. 12. ff. de jure patronat. vel Adimit.

* Andr. Meurers regula element. 43. n. 3. p. 178.

§. 41.

Mutatio nominis innocentibus Periculosa non est. Ratio decidendi est, quia innocentes non puniuntur L. 5. pr. ff. de pœnis. L. 17. C. de accusat. Rationis Ratio est, quia hoc casu non peccant in L. Cornel. de falsis, Dd. ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Rationis Ratio, quia ab iis abest dolus, sine quo delicta regulariter non committuntur. L. pen. ff. ad L. Jul. de adult. Ludvv. comm. ad L. 108. ff. de R. I. n. r. *

* conf. Gothfr. ad L. 20. c. de falsis, ubi dicit: falsum sine Dolo non punitur.

§. 42.

Mutatio nominis libera est: si scl. fit non fraudulenter & à libero homine. Ratio 1. quia nominis Assumptio ab initio libera fuit L. un. C. de mut. nom. & pependit ex Placito α. Initium verò rei spectare non insolens est apud JCtos β. 2. quia vitiosum est intendere controversiam propter nominis Mutationem γ. 3. & nonne quilibet est rerum suarum moderator & arbiter? δ.

α. uti ait Jac. Menoch. de arbitrar. judic. quæstion. lib. 2. cent. 4. casu 318. n. 2. p. 436.

β. L. 8. pr. ff. mandati L. 12. ff. de SCto Macedon.

γ. Cicero lib. 2. ad Herenn. §. 42.

δ. L. 21. C. mandati. hanc legem allegat Cypr. Regner in censurâ Belgicâ ad L. un. C. de mutat. nom.

Cur nominis mutatio dicitur Liberis hominibus competere? ut excludantur Servi. 1. Ratio, quia in Servo nomen suum sibi mutante praesumitur Fraus. glossa ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Ratio, quia facit rem prohibitam arg. L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis, & L. un. C. de mutat. nom. 2. Rationis Ratio est, quia Servis non fuerunt nomina propria, sed eorum Impositio pendebat ab arbitrio domini. 3. Ergo etiam Mutatio spectabat ad dominum. 2. Ratio, ne servi sibi adaptarent nomina Magnorum hominum virtute quasi sacra. 7.

e. confer L. 41. ff. ad L. Falcid. L. 8 §. 9. ff. mandati L. 7. pr. ff. de administr. tutor. unde colligitur regula: Dolo facere praesumitur, qui facit id, quod facere non debuit.

ζ. Hilliger ad Donellum Lib. 2. c. 15. litt. F.

7. Penetrantia sunt verba Herodis Attici apud Agell. in noct. attic. L. 9. c. 2: Athenienses nefas ducebant nomina Harmodii & Aristogitonis (nomina Libertati patriae devota) Servili contagio pollui.

VII.

NOTABILIA.

& legis Ampliationes Restrictionesque.

§. 44.

Apes in floriferis saltibus 9. imitatus, libenter Excerpo. Nisi fallor, hic mos etiam Plinio Majori i. J. Lipsio x. & Jer. Drexelio λ. placuit. Eundem morem urget septima tessera methodi legalis: CONNOTO. quid autem? quaedam *Ex lege*, quaedam *Ad legem*, quæ verò *Contra legem* faciunt, apparebunt in parte VIII.

θ. Lucret. lib. 3. vers. 11:

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:

Omnia nos itidem depascimus aurea dista.

ι. Plinius Junior lib. 3. ep. 5. p. 92. sic de Plinio seniore: nihil legit, quod non exciperet.

κ. vide Cent. 3. miscell. ep. 25. 25, ubi *Electa* sive *Execerpta* vocat segetem veram doctrinæ. conf. Cent. 3. ad Belgas ep. 38. ubi saluberrima habet monita.

2° qui inde etiam Aurifodinam sive Excerptam solertiam descripsit. in parte r. c. 10. p. 104. dicit: otiosa, vana, nugatoria est *Lectio*, cui nulla miscetur *Scriptio*.

§. 45.

Diocletianus & Maximianus Imp. μ . sunt auctores Legis nostræ. Uterque ν . nomen suum mutavit ξ : quid ergò miremur, si mutationem nominum Aliis quoque in lege nostrâ permittunt? noluerunt quippe in aliis Reprobare, quod in se approbaverant. σ .

μ . Inscriptio legis hoc evincit: adspiciatur.

ν . Ille, cum adhuc privatus esset, *Diocles* vocabatur; imperator autem factus appellari voluit *Diocletianus*. Rupertus ad Besoldi synopsis hist. c. 14. p. 391. imò assumpsit quoque nomen Jovii: uti Maximianus nomen Herculei. Joh. Cluverus epit. hist. in vitâ utriusque p. 320. 321.

ξ . si non mutatione *Alterativâ* tamen *Quantitativâ*; uti physici de motu aliâs dicunt. Stracem. phys. lib. 2. c. 2. p. 206.

σ . per L. II. C. de inoffic. testam. Chr. Ph. Richter cent. regul. 88. n. 50

§. 46.

Mutatio nominis alibi *Periculosa* π . est alibi *Permissa*. de illâ loquitur lex Cornelia de falsis, de Hâc audiri vult constitutio Diocletiani & Maximiani de nom. mutat. σ .

π . hoc sensu definit Alsted. in encycl. Lib. 26. c. 17. reg. 5. §. 16. p. 172r. MUTATIONEM NOMINIS, quod sit crimen Falsi, quo quis Dolo malo sibi nomen novum imponit.

σ . L. 13. ff. de falsis disponit Indifferenter & adinstar Regulæ. Prosp. Farinacii crimin. qv. 150. n. 138.

σ . L. un. C. de mut. nom. disponit Distingvendo inter liberos & servos, adeoque adinstar Exceptionis.

§. 47.

Libris hominibus mutatio nominis est permissa; si nimirum sit *sine Dolo*; quid si verò *Dolosè* fieret? cadit in prohibitum crimen Falsi, quod postea meretur Pœnam. *

* ergò explicandi erunt casus, in quibus dolus censetur (A) Absesse vel (B) Adesse, & si adsit, quali (C) Pœna sit coercendus.

§. 48.

(A) LICITA adeoq; à dolo remota est mutatio nominis r. si sit ob metum Violentiæ, ut ita nobis nostrisq; vim defendamus & pericula effugiamus. * Pr. Farinac. qv. 150. n. 145,

D

* nam

* nam & nominis mutatio ad Defensionem sui (quæ omni jure est licita Otton. jus publ. c. 11. p. 382. & ne Diabolo deneganda est, Burgold. notit. imper. part. 2. disc. 20. §. 19. p. 224.) conducere potest. sic Carolus II. R. Angl. in fugâ suâ audiri voluit Wilhelm Jonas. Gothfr. Schulzgens Chronic ad A. C. 1661. p. 261. Ulysses apud Polyphemum cyclopem vocari malebat ἄντις quasi Nullus. Homer. odyss. lib. 9. vers. 366. & 408. de Sentio Saturnino vide infra th. 61.

§. 49.

2. si fit ob metum Infamiæ τ. aut Perjurii. υ.

τ. more apud veteres recepto, quæ Stuprilicentiam apud Ædiles profitebantur, nomina mutabant, uti docet Taubm. ad Plauti pœnul. a. et. 5. sc. 3. vers. 20. Petr. Pappus in Anmerkungen zum Holländischen Kriegsrecht art. 69. p. 187. die Huren / die öffentliche Huren - Häuser wolten halten / pflegten ihre Namen zu ändern. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis lit. B. *Meretricibus* jungit *Spurios*, qui sibi nomen mutare queunt licitè. * conf. Piccart. dec. 11. c. 6. ubi exempla habet *Urbium*, quibus nomina *δυσφημίας* vitandæ causâ mutata sunt. v. c. pro Malevento Beneventum, pro Neqvino Narnia, pro Poneropoli Philippopolis invaluit.

υ. Ulpian. in L. 29. §. 6. ff. de donat. non improbat Conditionem eam quâ juravi, me alterius Nomen laturum esse. vide Chassan. catal. glori. mundi parte 1. confid. 38. concl. 46. p. 34. b.

§. 50.

3. si fit spe Hereditatis aut Legati. *

* ut ita nomine mutato impleatur *Conditio* sub quâ quis est institutus. Naurath in annotat. ad comm. *Zæsi* in L. un. C. de mut. nom. conf. infra th. 71. Octavius Cæsar heredes instituit primos Tiberium & Liviam, quos & *ferre Nomen suum* jussit. Sveton. vitâ c. ult. pr.

§. 51.

4. si fit amore Modestix, Φ. Honestatis χ. odioque Turpitudinis. Ψ.

Φ. Anonymi aut potius Heteronymi quidam scriptores huc trahi queunt. vide part. post. hujus disp. th. 6.

* non videtur satis Honestum nomen habere, quod Turpe quid significare potest. Gr. Tholos. synt. jur. civ. libro 36. c. 4. n. 3. p. 705. hinc excusarem contra G. Thomson. in vindice veritat. p. 72. LIPSIUM, cui pro nomine *Jodoci* (quod significat *Echershafft.*) placuit nomen *Justi*. Eleganter ergo claudit J. Lipsius oration. de Calumniâ: muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur adversus JUSTUM. ex Psalmo 31. vers. 19.

ψ, sa-

ψ. sapiens presbyter *Eustathius* pro divino suo in improbos odio, etiam idem sibi cum impuro & scelerato Eustathio nomen esse, graviter & molestè ferebat, ac Nomen suum immutare cupiebat. *Isid. Pelusiotæ lib. 3. ep. 311. p. 329.* Huc spectat exemplum de *SERGIO II. PAPA*, qui ob *Turpitudinem cognomen* (*os porci* enim vocabatur) *Sergii* nomen in sede pontificiâ sumpsit. *Platina in vitâ Sergii II. pr. p. 141. edition. Colon. de anno 1626. 4. sed Limn. in jur. publ. L. 1. c. 11. §. 66.* Rationem datam explodit, distinguens inter nomen Proprium *Sergii* (quo etiam pater claruèrat) & nomen Gentilitium *Os porci*: illud maluit præ hoc. Sed cur?

§. 52.

5. si fit ob novum vitæ Statum vel in Oeconomicis vel in Scholasticis vel in Ecclesiasticis vel denique in Politicis. *

* totidem hierarchias vitæque status statuit *Heidfeld in sphinge c. 36. p. 1156. sed in analect. ænigmat. p. 1378. non Quadrigam sed Trigam statuum sinit:*

Psaff supplex ora, *Fürst* protege, *Vaurque* labora.
hæc *Basileæ* in curiâ super imaginibus horum *Trium.*

§. 53.

In OECONOMICIS occurrit potestas Maritalis Herilis & Patria.

Illius vigore Nupta familiæ suæ nomen immutat & maritali assumit. *

* non abludebant uxores Romanæ, quæ mariti domum ingressæ dicebant: ubi tu *Cajus*, ego *Caja* ero! videatur *Dietherus ad Besoldi thesaur. pract. litt. N. n. 9. p. 680. b. ubi simul exemplum elegans de Maritiæ*, *Catonis* antea (sed postea *Hortensii*) uxore adducit. *Ex* exemplum adducit *Matthias* in theat. histor. sub *Nabuchodon. M. p. 71. m.*

Istius vi dominus Servo pro suâ libidine nomen imponit ω. vel immutat α: & Libertus nomen patroni assumit. β.

ω. *Gothfr. ad L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis litt. B. Donell. enucl. lib. 2. c. 15. litt. F. ubi de nomine servili Erotas, Stichus & Philargiros. Plauto in Cratylø pr. p. 265. E. conf. J. Gædd. comm. ad L. 206. ff. de V. S. n. 2. p. 1171.*

α. nam *Servi* nomen in domini potestate est. *th. 43. supra, quâ de causâ & Libero* homini redactio in servitutem dominus mutat nomen, ut *Josepho* Pharao, ut *Danieli* Nabuchodonosor Rex, sunt verba *Cujacii* in paratitl. ad L. un. C. de mut. nom.

β. *Gothfr. ad L. 9. C. de liberali ca. & ad L. 10. C. de ingen. manumiss. litt. E. Donell. enucleat. loco cit. Fr. Connan. Comm. jur. civ.*

lib. 2. c. 11. n. 3. * nam simul ac Manumissi essent servi, demebantur
ipsis Capilli, ac capiti raso seu calvo imponebatur in Feroniæ templo
Pileus. Plaut. amplitr. act. 1. sc. 1. vers. ult. & ibi Taubm. hinc suo
Nomiini præmittabant Prænominis loco nomen heri. Persius hoc le-
pidè explicat in Sat. 5. comprimis vers. 78:

Verterit hunc dominus, momento turbinis exit

Marcus Dama

prius nomen est Heri, posterius spectabat ad Servum jam manumissum.

Hujus vigore pater γ. Liberis nomina imponit & mutat:
loquor autem de patre non solum Naturali sed & Civili sive
adoptante δ. ne quid dicam de educatoribus qui sæpè nomi-
na migrant Alumnis. ε.

γ. Atheniensium (apud Joh. Eichel in dissert. habitâ Helmstadii 1655. 4.
de jure naturali parent. & liber. parte priorith. 32.) lex voluit, ut *Pa-
tres* nomina ab initio liberis darent, & postea etiam, si placeret, rursus
mutarent. Ratio, cur *Patribus* jus imponendi & immutandi nomina
liberis competat, derivari potest ex Grotio de J. B. & P. lib. 2. c. 5. S.
1. Exempla videantur de Lamecho, Gen. 5. vers. 28. de Jacobo Gen.
35. vers. 18. & de Zachariâ Luc. 1. vers. 60. & 63. de Sinenibus videan-
tur Joh. Neuhof. in der Allgemeinen Besch. des Reichs Sina c. 4. p.
278. b. * hinc gratiâ Principis concedi debet, ut quis nomen familiæ à
linèâ *Maternâ* propaget, Zahn. de mendaciis L. 2. c. 63. n. 1. p. 273.
ubi agit de familiâ *Lofonezianâ* & *Wolferstorff*.

δ. nam Adoptatorum aut Arrogatorum nomen gentilitium coalescebat
cum adoptantis nominibus. Hilliger ad Donelli lib. 2. c. 22. litt. K.
sic Octavius post adoptionem dictus est *Caj. Jul. Cesar* Octavianus.
Dio Cass. lib. 46. p. 322. A. locus est notabilis. & lib. 55. p. 567. A.
ubi de Domitio Nerone, qui adoptatus fuit à *Claudio Tiberio Druso*.
ε. aureæ Bullæ auctor acceperat in sacro baptismatis fonte nomē *Ven-
ceslai*. unde ergo illud *Carolus* à Carolo Pulchro rege Franciæ, apud
quem pueritiæ rudimenta exegit. Cuspinian. in vitâ Caroli IV. p. 474.

S. 54.

in SCHOLIS sæpè præceptores nomina mutant Disci-
pulis. *

* ita, qui aliàs David Wängler audiebat, svasore præceptore suo postea
audivit David PAREUS. (nam *παρεὺς*, *as* n exprimit apud græ-
cos Genam, maxillam) J. L. Gottfrids Chronic in notatis ad iconem
Davidis Parei. * alia exempla alibi, *ἴδω* *ἴδω*, suppeditabimus.

S. 55.

in ECCLESIASTICO statu, cui quidam præesse vo-
lunt

lunt Pontificem, mutationem nominis ζ Sergius II. vel IV. π.
Pontifex introduxit, jus Canonicum θ. verò & superstitionis
confirmavit.

ζ. puta ut malefico Bonifacii, timido Leonis, rustico Urbani, improbo Innocentii, maledicto Benedicti, & feroci Clementis nomen adaptetur. Polyd. Virgil, de rer. inventor. lib. 4. c. 10. pr.

θ. Dieterich. breviar. pontif. ad A. C. 844. p. 152.

π. illud in hanc sententiam trahere conatur Greg. Tholosan. in synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 3. ubi dicit: dominus noster Jesus Christus primo summo Pontifici à se instituto, SIMEONIS nomen in PETRUM seu Cepham mutavit.

ι. man ist in der opinion, wenn ein Pabst seinen Namen nicht ändere/ so lebe er nicht lange/ als wie dem Hadriano VI und Marcello II. begegnet/ welche bey der reformation Römischer Kirchen viel würden gethan haben/ wenn sie länger gelebt hätten. sunt verba Zeileri cent. 2. ep. 81. p. 507. ubi plura reperias.

Huc refero mutationem nominum, quæ olim ad Christianam professionis auspicia κ, nunc ad Confirmationis λ. solennitatem spectat.

κ. ex gentilibus Christiani facti malebant ferre nomina sanctorum Prophetarum quàm Idolorum. videatur Eusebius lib. 8. c. 21. p. 239. B. hist. ecclesiast. & P. Contzen. in comm. ad Romanos in præfat. quæst. 4. ubi disquirat 1. cur Saulus PAULI nomen sumserit. 2. cur post sumtum nomen Pauli, nihilominus adhuc audiverit Saulus.

λ. Contzen in comment. ad Roman. in præfat. qv. 7. *Confirmatio die Firmung oder Firmirung qvo Modo fiat, accuratè monstrat Speidel. in Speculo notabil. litt. F. n. 37. p. 339. & Corvinus in jure Canon. lib. 2. tit. 4.

Legimus etiam hominum nomina ab ipso Deo mutata: μ.
imò legimus quoque nomina mutata hominibus, quia facti fuerunt Dii. ν.

μ. quoties verò Deus nomina imponit vel mutat, toties insigne quid portenditur vel indicatur, inquit Qvistorp. in annotat. ad Lucæ 1. vers. 13. p. 103. Abram Abrahami, Sarai Sara. Jacob Israël nomen accepit: Jacobus & Johannes novo nomine Boanerges veniunt. Chr. Matthiæ theat. hist. sub Nabuchodon. M. p. m. 70. & Zesler in miscellan. litt. N. p. 241. ubi subjicit: die Persier haben lange Namen (non tam prolixitate quàm Pluralitate nominum superbiunt Hispani. vide J. L. W. arcana dominat. hispan. c. 33. §. 17. p. 187.) die Hebræer kurze.

ν. Lactant. divin. instit. L. 1. c. 21. p. 64. hoc testatur: solent mortuis consecratis Nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuisse.

nam & Romulus post mortem Quirinus dictus est; & Leda Nemesis;
& Circe Marica; & Ino postquam se præcipitavit, Leucothea; materq;
Matuta; & Melicertes filius ejus, Palæmon atqve Portumnus. Dem-
steri paralipom. ad Rosini antiqv. lib. 3. c. 18. p. 478. F. confer Pla-
ton. in Cratylo p. 270. A

§. 56.

circa POLITICAM administrationem occupandis
sæpè mutantur nomina. *^{et.}

* apud *Babylonios* imperii gubernationem mutato nomine suscipere,
moris erat. Heurnius lib. 2. barbar. philosoph. p. 153. apud *Persas* idem
invaluisse testis est B. Brissonius de regn. Persar. lib. 1. p. 8. pr. hinc
Darius Nothus, antea *Axos* five *Ἄξος*, cum imperio Nomen *Δα-
ριδης* suscepit, ex Ctesia Scaliger de emendat. tempor. lib. 5. p. 224.
litt. B. apud *Limn.* de jure publ. lib. 1. c. 11. §. 62. 63. & 68, ubi dicit,
quod reges *Heroldis* creatis pro placito imposuerint nomina. Sic *Im-
peratoribus* creatis antiquitus & nomina & cognomina nova licitè de-
ferebantur, uti exemplo Vitellii, Severi, Juliani & Commodi probat
Greg. Tholosan. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 4.

Licitè etiam mutantur nomen, si quis sit *Miles, Doctor, No-
bilis* vel quid tale. *

* nam in hujusmodi Status mutatione permilla est Nominis mutatio.
Bartolus apud Gothfr. in notis ad glossam L. un. C. de mutat. nom.

§. 57.

Deniqve nec illa mutatio nominis in legem Corneli-
am de falsis impingit, quæ proficiscitur ab Aliis, sed ob no-
stras vel virtutes ꝑ. vel culpam. o. confer supra th. 28.

ꝑ. qui prius Tyrtanus postea ob divinum orationis fluxum dicebatur Eu-
phrastus & Theophrastus: sic Aristocles ob amplitudinem sermonis ac-
cepit nomen Platonis. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu
318. n. 9. 10. & 11. ubi de *Homero*, qui ante cæcitatem dictus fuit Me-
lesigenes.

o. *Tiberius* Claudius Nero ob vini aviditatem dictus fuit Biberius Caldi-
us Mero. Sveton. in vitâ c. 42.

§. 58.

(B.) ILLICITA adeoq; cum dolo conjuncta mutatio
nominis est, quæ commodo Privato vel Publico iniquiorem
conditionem inferre * intendit.

* sed propter commoda nostra cæteris iniquiorem conditionem inferre
non licet. L. 74. ff. de R. I. Non debet unum Altare discooperriri, ut
alte-

alterum cooperiatur. Ant. de Butrio apud Barbofam lib. 1. c. 54. axiom. 6. p. 107.

§. 59.

Intentionem hanc dixeris *Generalem*; *Speciales* adducuntur à Jul. Paulo, * nimirum (1) ut aliena Intercipiantur aut possideantur. (2) ut alius Terreatur aut concutiatur.

* in recept. sentent. lib. 5. tit. 25. §. 10. & 11.

§. 60.

(Imum) fit 1. si quis se pro Principe ferat.

* de pseudo-Nerone apud Romanos, pseudo-Richardo & Eduardo apud Anglos, pseudo-Carolo apud Hispanos, pseudo-Mustafâ apud Turcas, agit Forstner ad Taciti ann. 5. 10. 1. p. 673. Georg. Richter in axiom. œcon. §. 273. p. 449. de pseudo-Martino apud Gallos, Limn. jur. publ. L. 1. c. 11. §. 59. de pseudo-Sebastiano apud Portugallos Zeiler. in miscellaneor. appendice litt. P. p. 556. & Chr. Richter im Historischen Schauspiel cent. 3. c. 43. à p. 408. ubi totam rem, stupentibus lectoribus, narrat.

2. si mercator ad fraudanda Vestigialia vel in præjudicium Alterius, nomen vel signum alterius assumat. *

* J. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 24. ubi etiam agit de *Notariatus signo* non mutando. nam Tabellio (inquit Ant. Perez. ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.) signum semel assumptum & confectum, citra falsi crimen mutare nequit.

3. si quis in celebratione Contractus aliud nomen assumit, π. Carpvovius in crimin. part. 2. qu. 93. n. 35. Limnæus de jure publico L. 1. c. 11. n. 58. 2.

π. ne postea contraxisse dicatur, & ex instrumento obligatorio conven-tus excipere possit, se non esse eum qui in instrumento dicitur promississe. Ant. Perez. ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.

ε. Uterque allegat in hanc rem Gilhausens arbor. judic. crimin. c. 2. tit. 26. n. 33. sed (quantum ex meo exemplari constat) falsò. * *desallacibus Allegationibus* conqueritur quoque Jac. Cujacius in dedicat. consultationis veteris cujusdam Jureconsulti (quæ extat in operib. Cujacianis p. 343. editionis Francofurt. 1623. fol.) ad Jac. Gveslæum, ubi dicit: locos auctorum meliore fide notavi quam illi, quibus sæpè *Falsos locos* notare pudori non est: aut, quod penè idem est, *Generaliter & perfusorie* consultorem remittunt ad ea, quæ doctores illo vel illo loco notant, in quâ perfusione aut erat certè Dolus aliquis aut Ignorantia mera.

4. si

4. si quis falso Diplomate vias comseat. L. 27. §. 2. ff. ad
L. Corn. de falsis & ibi Gothfr.

5. si quis Insignia aliena σ . sibi arrogat; item si Privilegia τ .
aliena usurpat.

σ . Aliena, inquam, & altioris fortè ordinis. J. Paul. lib. 5. recept. sentent.
c. 25. §. 11. Schönborn. polit. lib. 1. c. 10. p. 58. ubi nitidum producit
epigramma. Apud Qv. Pegeum in der Kunstz. part. 2. §. 3997. p. 222.
rústicus Hollandicus sibi *Insignia* leonibus aqvilis eqvis & aureo vel-
lere exornata arrogat. quæstus autem de suâ insolentiâ respondet:
wel myn Her/dat staht so fry! Hanc simplicitatem L. Corn. Sylla risu
potius quàm pœnâ excepisset, opinor.

τ . Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 36.

6. si quis sibi falsum Genus vel Parentes fingat, animo frau-
dandi alios. Jac. Cujac. ad Pauli sentent. lib. 5. t. 25. n. 10.

7. si quis pro Nobili v. se venditet aut Doctoris ϕ . titu-
lum (velut asinus Leoninam pellem χ .) nondum datum
aut debitum affectet.

v. Gilhauf. arb. judic. criminal. c. 2. tit. 26. §. 33. Brunnem. ad L. un. C.
de mutat. nom. Carpz. in crimin. part. 2. qv. 93. n. 37. 38. ubi Limita-
tionem, & n. 39. 40. ubi Exempla nobilitatis furtivæ refert.

ϕ . Dd. jam allegati.

χ . nota est fabula VIII. Aphthonii sophistæ, quàm Avianus fab. 5.
vers. ult. sic concludit:

Forſitan ignotos mutato murmure fallis;
At mihi, qui quondam, semper Asellus eris.

8. si quis Comitem Palatinum ψ . mentiatur, Notarii pu-
blici nomen sibi adscribat ω , aut aliis talibus modis α . alium
se fert quàm est.

ψ . & sic Actum ejusmodi dignitati convenientem celebrat. v. c. notari-
os creando, spurios legitimando. en Limitationem B. Carpzovii ex
crimin. part. 2. qv. 93. n. 38. & n. 35. ubi agit de eo, qui se asserit *Crea-
ditorem* mercatoris falliti.

ω . fraudulenter sel. Reygerithesaur. jur. litt. N. p. 447. n. 2.

α . proverbium illud fortè huc spectat:

Vox est Jacobi, manus est immanis Esæi,

apud Heidfeld. in sphinge c. 2. p. 41. ex Gen. 27. vers. 22. & vers. 19.
De ipso facto Jacobi videatur c. ult. ca. 22. qv. 2. Joh. Hall. in Theil
Bibliſcher Geſchicht. lib. 3. p. 130.

§. 61.

(2^{dum}) fit i. si quis Militiam confingat in alterius terrorem β. vel necem. γ.

6. L. 27. §. 2. ff. ad L. Cornel. de falsis. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11.

γ. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis litt. B.

2. si quis pro Pratore δ. aualio Magistratu ε, usurpatis illicis insignibus, se gesserit.

δ. Jac. Cujacius ad Pauli sentent. lib. 5. tit. 25. §. 11. ubi tamen excusat Sentiu Saturninum; qui (uti est apud Valer. Max. lib. 7. c. 3. §. 9. inter.) Praturæ insignia usurpaverat, sed ut effugeret proscriptionem. vide th. 48.

ε. cum tamen Privatus homo sit. Gr. Tholos. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. num. 6.

§. 62.

(3^{tium}) etiam addi potest, nimirum si quis nomen mutat, ut Scelera sua commodius & impunitius perpetret, ζ. aut perpetrata in Alios transferantur. η.

ζ. Chr. Pratorii polit. part. 1. c. 3. qv. 23. p. 121. Hinc fortassis est, qvōd *Noctui in ventus* non possit sibi licite nomen mutare. Joh. de Anania apud Reygerum in thesauro juris litt. N. p. 447. n. 1.

η. puta si quis cum Meretrice negotium habens, Honesti juvenis nomen assumat. Manzii comm. ad §. 1. J. de injur. n. 37.

§. 63.

(C.) POENA quā nominum falsarii coërcentur, non est eadem: pro qualitate admissi Falsi & Damni dati augetur vel minuitur. P. H. D. art. 112, 113. Relegatione aut Fustigatione sapè expeditur, Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 39. 40. imò aliquando Capitalis est coërcitio. *

* Althufsi dicæol. lib. 1. c. 104. n. 94. p. 397. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. ubi quosdam talium falsariorum, quia tumultibus occasionem præbuerant, *suspensos fuisse* ait. conf. J. Cujac. ad Pauli recept. sentent. lib. 5. t. 25. n. 10. ubi Exempla historica suggerit.

§. 64.

è Nomine sapè Monitum arg. L. 26. C. de episc. & cleric. θ. & supra th. 39. fin. aut Omen. ι.

E

9. ubi

¶ ubi Monachi, vi sui nominis, patientiæ & modestiæ admonentur. conf.
Limæi jus publ. L. 1. c. 11. §. 49. 50. 51. 52. ubi adducit & explicat no-
mina propriâ Aristotelis, Pythagoræ, Socratis & Plutarchi.

¶ secundum illud apud Barbofam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155:

Nomina sunt Omen: venturi præcius Idmon
Fertur & Hippolytus dilaceratus eqvis:

Sæpè tamen nomini nudo nimium tribuit superstitio: als wie man vor
Zeiten gesagt/wo ein Johannes im Hause sey/da schlage der Donner nicht
ein; und da er gleich einschlage/so thue er doch keinen Schaden. Daher
ist der Name Johannes so gemein worden &c. Zeileri Miscell. litt. N.
p. 240, ubi commodiorem explicationem subjungit.

§. 65.

Contumelia est, superiori nomine Proprio alloqui,
dissimulato quasi titulo Dignitatis. *

* Servius ad Virgil. Æn. lib. 12. vers. 652. apud Taubm. ad Plauti am-
phitr. art. 1. sc. 3. vers. 45. confer eundem ad Bacchid. act. 1. sc. 2.
vers. 30, ubi ex Doussâ monet, quod non solum Nostrates sed etiam
Veteres dignitatis & honoris potius *Titulo* quam *Nominibus* propriis
sieri ac compellari sese præproaverint.

§. 66.

Rebus mutatis sæpè vetera Nomina non mutantur.
Exemplo sit 1. Quarta legitima 2. Sponsalia 3. Condi-
tio 4. actiones Perpetuæ. v.

2. Wisenbach. ad Inst. disp. 23. th. 2. p. 169.

3. Hilliger ad Donell. lib. 13. c. 18. litt. E. Cujac. ad paratit. ff. de spon-
salib. p. 29.

4. disertissimus est textus in §. 15. J. de action.

5. Manz. ad pr. J. de perpet. & tempor. act. n. 16.

§. 67.

Vitiorum nomina cum nominibus Virtutum commu-
tare, spectat ad blandimenta seculi corrupti. *

* jam pridem Verâ rerum vocabula amisimus, inquit Cato apud Sallust.
in Catilin. c. 58. fin. inde iracundus vocatur Apertus, avarus Provi-
dus, prodigus Liberalis, superbus Magnificus: vide in observ. hist. Pic-
cartum dec. 1. c. 9. per tot.

§. 68.

Propria nomina in historiis variè mutantur. idque vel
ex Affectatione vel ex Ignorantiâ. *

* Utrolibet autem modo fiat, parit dubia & errores. vide citati Piccarti
observ. hist. dec. 15. c. 1. per tot. ubi Exempla offert. confer Lipsii polit.
lib. 1.

lib. 1. c. 3. §. 9. N. ubi in *Em. Paulo* taxatur, quod nomina propria
Hodierna in Veterem formam redegerit. & cent. 2. miscell. ep. 17. ubi
eandem ob causam *Pet. Bembo* insultat.

VIII.
OBJECTIONES
& Dissentanea,

§. 69.

Ex lapidum attritu Ignis elicitur: & ex alternantium,
imò & altercantium sermonum conflictu sæpè profilit Veri-
tas, ζ. Uti ergò Hannibal Romanis toto orbe hostem quæ-
rebat ο: ita ego textui hactenus illustrato repugnantes Leges
vel Rationes excitabo. Jacta esto alea! π.

ζ. Lipsius de rectâ pronunciat. LL. c. 17.

ο. Florus lib. 2. hist. Rom. C. 8. §. 7.

π. vox Cæsaris apud Sveton. in vitâ c. 32. f.

§. 70.

In L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis, ita dicitur: falsi No- I.
minis vel Cognominis adseveratio *Pœnâ falsi coërcetur*. * Sed
quid ad hæc textus noster in L. un. C. de mut. nominis? no-
minis mutatio (inquit) *periculosa non est*.

* Gothfredi notæ sic propositionem allatam efferunt: nomen falsum si-
bi assumere non licet:

Quis mihi jam tam solers erit, ut hos textûs oggannientes
conciliet? Securus esto, tantâ solertiâ opus haud erit, mo-
dò non committatur cum fallaciarum patre * Fallacia à be-
nè compositis ad malè divisa.

* vide diaboli objectionem Matth. 4. vers. 6.

Si enim textui posteriori adjicies adjicienda, non erit cur
exclames ad arma ad arma! g. vel, alala alala! σ. Rem totam
habe in syllogismo hoc, ubi Majoris propositionis Subjecto
addam Limitationem, quæ postea Minoris acrimoniam
diluet:

O. falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudu- A.*
losa) Pœnâ falsi coërcetur,

E 2

Atqui

Atqui O. nominis mutatio est falsi nominis vel cognominis adseveratio (*frandulosa?*) ff! pax!

B. velita:

Quodc. Poena falsi coërcetur (*tam Semper & indifferenter, quam Quandoque & certo respectu*) illud est periculosum

Atqui nominis mutatio Poenâ falsi coërcetur (*tam Semper & indifferenter quam Quandoque & κατὰ τὴν*)

Hoc concedo, illud nego & pernego. Tu, si vir es τ, affirma et: cætera nosti! v.

g. voces notissima in castris Romanorum. B. Brisson. de formul. lib. 4. pag. 344.

e. ante pugnam milites vociferabantur *Alala*, quod erat quasi præludium & incitamentum ad manus conferendas. Fr. Hildebrand in append. ad antiquit. Rom. litt. A. p. 28. & J. Lipsius de militiâ Rom. lib. 4. dial. 11. p. 204: ubi de voce *αλαλαξεν* differit.

r. vide Wovverium Pythæum & Erhardum ad Petron. satyr. c. 73. ubi illud, *ffir es*, explicant in duplici sensu.

v. ex L. 2. C. de probationibus: A firmanti incumbit probatio.

§. 71.

II. Ex L. un. C. de mutat. nom. constat, Mutationem nominis ἀφ' ὅσων esse LIBERAM in liberis hominibus. Sed hunc textum limis (quod dicunt) oculis & taurinè φ. intuetur L. 63. §. 10. ff. ad SCr. Trebell. ubi legatarius DEBET mutare nomen suum assumpto alio. Nonne τὸ LIBERUM & τὸ DEBET sibi opponuntur? concedo. quid ergò jam fibilabis? χ. quod ipse textus objectus suggerit. Itane instar Marii ψ.

— patiar telis vulnera facta meis? ω.

φ. Erasmi adag. p. 553. 2.

χ. *Sibilare* serpentum proprium ad Caussidicos transferébant Germani in clade Varianâ apud Flor. lib. 4. hist. c. 12. §. 37: unius Caussidici os futum recisâ prius lingvâ, quam in manu tenens barbarus, *Tandem* (inquit) *Sipera*, Sibilare desisse!

ψ. *Marius*, unus è triginta tyrannis occisus est à milite cum exprobatione conditionis pristinæ: hic est gladius quem ipse antehac fecisti! Trebellius Pollio apud Rupertum ad Besoldi hist. c. 14. p. 378.

ω. Ovi-

α. Ovidius lib. 1. Heroid. ep. 2. vers. 48. recitat sic verba Phyllidis ad Demophoontem.

Audi fides: si ego testator *α.* jure Legati Fideicommissi aut Hereditatis 100. solidos concederem eā tamen conditione, ut nomine tuo abdicato meum ferres; annon adhuc LIBERUM est, mutare nomen vel non? sed me DEBERE mutare, Prætor dicet. Resp. 1. non Absolutè & simpliciter diceret, sed si (en necessitatem *Hypotheticam* sive expediendi!) legatum volueris. *β.* 2. Distinguit ipse textus inter assumptionem nominis *Honesti* & famosi ac *Turpis*. *γ.* 3. imò si Juliani verba ibidem rectè capio *δ.* Remitti poterit conditio recufata, permissis nihilominus pro obtinendo legato actionibus Utilibus.

α. etiam in Testatricibus hoc valuisse, patet ex Cicer. ad Attic. lib. 7. ep.

8. m. ubi Dolabella nobilis adolescens à Liviâ institutus fuisse dicitur.

β. Chassan. de glor. mundi part. 1. confid. 38. concl. 46. p. 34. b.

γ. Ratio hujus est in L. 7. ff. ad Sct. Trebellianum: Dignitatis ratio habenda est; hinc Vespillionis nomen ferre nemo tenetur.

δ. scil. *Generaliter* & de quocunque nomine testatoris; nam Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3. videtur ad *Turpe nomen solum* restringere.

Ne Rethorem egisse & ἀνδροῦν declamatoriam instituisse videar, Logices instrumentum * applico, ita ἀνδροῦν: Quodc. continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam*) illud excludit eatenus Libertatem

Atque legatum quod legatario Conditionem nominis mutandi injungit, continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam?*) Hoc reprobo, illud comprobo. nam hic omnia per Conditionem expediuntur 1. si legatum legatarius voluerit 2. si nomen legantis fuerit honestum 3. si Actiones à prætore debent dari Directæ,

* quatuor sunt Instrumenta logica quibus unumquodque Thema tractari potest: 1. *Definitio.* 2. *Divisio.* 3. *Syllogismus.* 4. *Methodus.* Heerborði synops. logica lib. 2. c. 1. p. 151. ubi utiles speculationes adducit.

III. Sufficere poterat bina illa oppositio; sed aegedum tri-
ansit,

— numero Deus impare gaudet. e.

Exl. un. C. de mutat. nom. colligo, mutationem nominis
non nisi Liberis hominibus competete. Benè colligis. Ergò
vì oppositorum ? Servi non poterunt pro lubitu suum no-
men mutare? Et hoc benè; Imò malè & pessimè. sic argu-
mentator:

O. quod est juris Gentium, illud cadit in Servos,

O. nominis Impositio & consequenter etiam Mutatio
est juris Gentium,

Ergò &c.

Majorem probo per L. 32. ff. de R. I. & ibid. Dd.

Minoris autem Subjectum bifidum demonstratur partim,
per ea quæ alibi de *ἰνομαστικῆ* adduci solent η, partim arg.
L. un. C. de mutat. nom.

e. Alphefiboëus apud Virgil. ecl. 8. vers. 75.

ζ. Contrariorum contrariæ sunt consequentiæ. Stratem. logica L. 2. c.
II. can. 2. p. 441.

η. à Platone in Cratylo. circa pr. Alex. ab Alexandro in genial. dier. L.
2. c. 25. p. 99. a. ubi agitur de Impositione nominum apud varias
Gentes. Abr. Rogeri offene Thûr zum verborgenen Heydenthum part.
I. c. 7. p. 69. Confer ea quæ in dispp. hujus parte post. s. 3. dicentur.

Responderi potest dupliciter:

I. *Negando* Minorem propositionem, quæ nimis Ca-
tholica est. Dari enim potest nominis mutatio quæ sit Frau-
dulosa. an talem juris Gentium dixeris? dii & gentes melio-
ra! Regeris: displicet Minoris propositionis laxitas & per
bArbArAm barbarè formata Assumptio; placet pugna per
modum dArII. Resp: & sic quoque Darius θ. eris. nam licet
tibi concedam, quod *Quædam* nominis mutatio scl. Inno-
cens sit juris Gentium; tamen in Servo talis non præsumitur,
sed

sed semper habetur pro Nocente & fraudulosâ mutatione,
uti notat glossa ad nostr. text. 1.

2. victus fuit Darius Codomannus tribus praeliis: 1. ad Granicum a-
maem: 2. ad Ilium fluvium Afie minoris: 3. ad Arbelam in Ninives
campis. ita narrat Joh. Jonston. in polyhist. L. 2. de Persicis c. 3. p.
270. 271.

4. arg. L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis. Confer quæ supra monuimus
th. 43.

2. *Limitari* potest Major partim ratione SUBJECTI,
ita: Quodcumque est (Merè juris Communis &) juris Gen-
tium &c. partim ratione PRÆDICATI, ita: illud (nisi ad-
ditionem vel detractionem patitur à jure Proprio civium Roma-
norum L. 6. pr. ff. de J. & J. A.) cadit in Servos;

2. adde quod Ludvv. in Comm. ad L. 32. & L. 22. ff. de R. I. dicit:
Servus pro nullo habetur, non solum jure Civili sed etiam Gentium.
scil. in iis quæ Juris sunt; nam quoad ea quæ Facti sunt, ne jus Civile
servos pro nullis habet.

3. confer exemplum de patriâ potestate apud Manzum in comm. ad pr:
J. de his qui sui vel alieni jur. n. 5.

Ratio limitationum est, quia Nominis mutatio non mansit
in Meris nudis quæ juris gentium terminis; sed accepit determi-
nationem à jure Civili, quod vel textus noster evincit.

* * *

Sed nunc rogo Missionem. Ergò victus fuisti μ . à meis
argumentis? De eo viderint alii & quidem (uti Augures di-
cebant v.) alio die.

1. Missionem petere erat in arenâ gladiatoria victorum; sed Rude donari
erat victorum: illud beneficium erat Temporarium, hoc Perpetuum.
Vide J. Lipsii Saturn. lib. 2. c. 21. m.

2. Ph. Caroli in dissert. de Criticis præmissa animadversionibus Gellia-
nis p. 19.

PARS

PARS
POSTERIOR
eaqve
PHILOLOGICA
de
ANONYMIS SCRIPTIS.

Auctores ANONYMOS cur in lucem protraham, facile subodoraberis, Lector. Nihil frequentius jam est, quam scribere SINE NOMINE, nescio quo Omine. Si mihi fidem denegas, adi & audi Bibliopolas. Quot, quæso, evolarunt scripta Anonyma intra *unum annum*, & quidem *in solâ Germania*, ac *in Politicis* tantum? quasi Lustrici diei recordationem spernere debeat Christianus, ubi Politicum specimen edit! Aram ignoti dei ægrè tulit Apostolus; per me quoque licet, ut aliquis exarata ab ignotis Scriptoribus iniquè ferat; meum tantum est, Qvosdam talium indicare. Indicare, inquam, non Judicare. nam ut odia effugerem, Indicis laborem suscipi non Judicis, Dogmatici non Ephectici, Nomenclatoris non Censoris. Ut tamen etiam agnoscas ingenium propriis speculationibus intentum, præmittam *Theses* quasdam, sed vulgatæ methodi spheram non egressuras: mox sequentur *Exemplorum decades*. an omnes? neutiquam. multas de industria nunc retinebo & reticebo. Uti verò Platonis testamentaria vox est, *Nulli quicquam debeo*: ita ego, quicquid Exemplorum exhibebo, aliis debeo, debitum ingenue ubiq; professurus. V.

1. Etymologia :

Anonymi vocabulum derivatur ab α . privativo & $\delta\nu\omicron\mu\alpha$, pro quo in Æolide scribebatur $\delta\nu\mu\alpha$. hinc * $\alpha\nu\acute{\alpha}\nu\mu\omicron$ ὁ δὲ ἢ sine

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

finenomine, nomine carens, cujus nomen reticetur: item, qui obscurus & ignobilis est.

* assumτά καὶ ἐφελκυσμὸν litterá v.

2. Synonymia:

Scriptor Anonymus potest etiam vocari Innominatus α. eiu^s Obnubiliter β. & Incertus γ. auctor. Scripta talium vocare licebit cum Pacif. à Lapide δ, ἀδύσπολα.

α. quæ vox JCTIS satis est frequens in divisione *Contractuum* Ludvv. exerc. II. th. 2. F. *Delictorum* Vultei jurispr. Rom. lib. 1. c. 50. p. 297. & *Seruitutum* Barth. Cæpolla in tit. de servit. Urban. præd. c. 9. n. 29 p. 28. edition. Colonienfis de anno 1650. 4. sed apud PHILOGOS est rarior: invenitur tamen apud Sarisber. in policrat. L. 2. c. 27. p. 132, ubi de Saulo dicitur: duo viri *innominati* & innominabiles cum eo abierunt.

β. sic I. N. D. Parival in præfat. ad lectorem des erläüterien Interests von Holland: das Buch/ genant Inter est von Holland / welches ein Obnubiliter Scribent an das Liecht gegeben / hat Tränkung angerichtet.

γ. Joh. Rich. Malcomesius edidit. ad w. ff. Wefenbecii notas *Incerti* auctoris. * certum tamen est (fortassis etiam apud Malcomesium, quæ aliàs diligentius *Ψευδογραφήματα* debebat expurgare) illarum Notarum auctorem esse WILH. LUDWELUM, uti pleræque paginæ, cum Commentario ad Instituta collatæ, demonstrabunt: præpmissis conferri debet commentatio ad fr. J. de verb. obl. n. 2. cum notis ad w. ff. Wefenb. tit. de verb. obl. n. 2. p. 755.

δ. in not. & strictur. ad Sey. Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 3.

3. Homonymia:

Vox Anonymi aliquando *Arborem* ε. denotat: aliquando etiam *Deo* ζ. tribuitur; sed hæc occasione accipitur pro *SCRIPTORE* vel *personato* η. i. e. qui nomen profitetur non κατὰ τὸ εἶναι sed κατὰ τὸ φάινεσθαι, vel qui *Nullum planè nomen* θ. *subscriptit* & propriè Anonymus auctor salutari meretur.

ε. notante Joh. Scapulâ in lexico sub radice ὄνομα & voce ἀνώνυμος. Ubi tamen eandem Arborem καὶ ἀνύφρασιν etiam ὀνόνημον (de quâ Plin. nat. hist. lib. 13. c. 22. pr.) dici statuit * Sic in Arbore confangvinitatis occurrere solent personæ vel εὐώνυμοι i. e. Peculiaria nomina habentes, vel ἄνωμοι & non nisi Communi nomine vel Majorum

F

rum

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- nam vel Posterorum distingvendæ. Ita scribit Chr. Matthias in Systemæ polit. lib. 1. exerc. 1. p. 49.
3. cum Trismegisto loquor, qui apud Lactant. lib. 1. divin. instit. c. 6. n. 6. ait: *ὁ δὲ Θεὸς εἷς, ὁ δὲ εἷς ἰνόματός ἐστι καὶ ἀεὶ ὁδὲ ὧν ἀνώνυμος*, Deus quia Unus est, nomen non habet. Ita sensum exprimit Christ. Besold. in dissert. de different. divin. & human. sapient. §. 11. p. 22. m.
4. Ita Hippolithum à Lapide nec non Sever. de Monzambano *personatus* vocat ipse *personatus* Pacific. à Lapide in strictur. ad Monzamb. c. 1. §. 2. p. 45.
5. comparandum idem cum ATLANTIBUS aut BORNIS, qui etiam nullum nomen habuisse leguntur. Plin. nat. hist. lib. 5. c. 8. a: ATLANTES degeneres sunt humani ritus, si credimus. Nam neq; Nominum ullorum inter eos appellatio est, & solem orientem occidentemq; dirâ imprecatione contuentur. Herodot. lib. 4. c. 184. p. 283. *Ἄτλαντες οἱ ἀνώνυμοί ἐισι μὲνοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν.*
- de BORNIS J. C. Scaliger exerc. 266. p. 766. sine Nomine multi vivunt in imâ Æthiopiâ: in qua Borni populi sub Libyâ, sine legibus sine Religione Nominibus propriis non utuntur.

4. Forma :

Quidam enim scriptores Nullam *ὀνοματολογίαν* vel *αεσωποησίαν* suorum libellorum (ut ita dicam) clypeis .i. apponunt, uti fecit auctor Politici scelerati κ, auctor arcanorum Turcicæ reipublicæ λ: ad quos etiam refero P. Virgilium Maronem μ & auctorem pasquilli suggesti Henrico IV. Gallicæ Regi. ν.

1. alluditur ad morem Romanorum, welche die Nahmen der Soldaten und ihrer Haupt-Leute pffegten auff die Schilder zu drücken / damit ein jeder besant wäre / inquit Dietherrus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. N. n. 2. p. 680. b.
2. quem Chr. Pellerus impugnavit & iterum imprimi curavit Norimbergæ 1665. 8. Idem tamen in prefat. priori ad Lectorem p. 4. monet, exemplaribus quibusdam litteras hæc C. R. C. B. adjectas fuisse: ita ut Prænomen Cognomen & cum Officio etiam Locus subinnui videretur.
3. editus est A. C. 1664. 8. ubi? fortassis Lipsiæ, quia & auctor ibidem vivit.
4. Duo hic recensenda sunt de Virgilio:
P. R. I. U. S. est, quod eclogam VI. (cui nomen Silenus) non ipse sed per

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

per Cytheridem, nobilissimam meretricem & Volunii libertam, in theatro recitaverit, *Nomine suo dissimulato*. Cicero tamen admirati orne carminis captus inquisivit in auctorem, eoq; cognito dixisse fertur & ad Suam & ad Virgilii laudem: *magna spes altera Romæ*. Servius ad eclogæ 6. v. 11. apud Magir. in eponymol. sub Virgilio.

POSTERIUS est hoc: cum Virgilius distichon, quod laudem felicitatemq; Augusti continebat, fecisset, valvisq; *non nominato auctore* infixisset (id erat hujusmodi:

Nocte pluit totâ, redeunt spectacula Manè:

Disisum imperium cum Jove Casar habet!)

diu quæritans Augustus, cujusnam hi versus essent, eorum auctorem non inveniebat. Bathyllus verò Poëta quidam mediocris, tacentibus aliis sibi adscripsit. Quamobrem donatus honoratusq; Cæsare fuit. Quod æquo animo non ferens Virgilius, iisdem valvis affixit quater hoc principum: *sic vos non vobis*. Postulabat Augustus, ut hi versus completerentur, quod cum frustra aliqui conati essent, Virgilius præposito disticho sic subjunxit:

Hos Ego versiculos feci, tulit Alter honores

Sic vos non vobis nidificatis Aves,

Sic vos non vobis vellera fertis Oves,

Sic vos non vobis mellificatis Apes,

Sic vos non vobis fertis aratra Boves.

Quo cognito, aliquandiu Bathyllus Romæ fabula fuit, Maro verò exaltior. P. Virg. Mar. vita per Æl. Donatum (ut creditur) edita. circa med. edition. Venetæ excusæ 1574. fol.

- Zinogr. apophth. part. 2. p. 87. es ward dem Könige ein Pasquill in seinem Gemach auff den Tisch gelegt / dieses Inhalts: Herr König schaffe Eure Matstresse (intelligenda fortassis est Madame d' Antagres, de quâ idem ibid. p. 85. fin.) ab / und euere vier Secretarien / so werden euere Sachen besser stehen. Als er es las / sagte er: es ist wol gemacht / und nichts daran vergessen / als nur des Auctoris Name.

Quidam auctores Aliquam, si non nominis tamen Personæ suæ *ωσιφερον* ex accidentibus generalibus decerptam, subjiunt: puta, si auctor des *Schauplatzes* & jämmerlicher *Nord-Geschichte* lese vocat ein *MittGlied* der hochlöblichen *fruchtbringenden Gesellschaft*. o.

• iterum impressi apud Hamburgenses 1666. 8. * auctor nullus alius est quàm G. Ph. Harsdörfferus Patrit. Noricus.

• sic auctor manualis Historici impressi Lipsiæ 1665. 12. vocatur der *Zugend dienst-bessigener Liebhaber*, auctor spectaculi Historici editi Jenæ 1661. 8. vocari vult *Liebhaber der Welt-Geschichte*,

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Quidam verò Nomen subscribunt, sed vel *μυσικῶς* & per
quandam dissimulationem, vel *μυθικῶς* & quasi per Simula-
tionem. Utrinque dicere possis, factam esse ꝑ. confessionem
Nominis; sed hic est *Falsi & commentitii*, π. illic autē est *Veri
& Genuini*. Verum nomen dupliciter abscondi & velut im-
plicari potest:

1. per *Apocopen*; si Quidam tantum litteræ eaqve Primo-
res (Nominis Cognominis Patriæ aut Digni-
tatis) innuuntur, relictis cæteris. ς.

2. per *Metathesin*; si Omnia quidem elementa nominis,
sed ordine dispositionis turbato indicantur. σ.

π. Chr. Forstn. ad Tacit. annal. L. 13. c. 54. p. 445. dicit: sub *commen-
titio* nomine Hippolithi à Lapide non satis tuto latet auctor qui de Ra-
tione Status scripsit.

ς. P. L. edidit genialia Apophthegmatum Rerumq; memorabilium.
Razeburgi 1666. 8. V. D. H. scripsit Interest von Holland/ quod opu-
sculum illustrandum & refutandum sibi sumsit I. N. D. Parival, im-
pressum est Grünovix 1666. 12. I. S. edidit Londini 1660. vitam Oliv.
Cromvveli, politici sine exemplo. W. A. V. F. Handbuch der Fürsten
und Fürstlichen beamtem Bremæ 1660. 12. I. L. V. A. verteutschte Stra-
tonica typis Amstelodamensibus signata fuit 1666. 12.

σ. Exempla vide infra dec. 1. §. 3. 5. & dec. 2. §. 10.

5. Materia:

Scripta auctorum *ἀνωνύμων* vel *ἐτερονύμων* versantur vel
circa PERSONAS τ. vel circa RES: hic quidem potius circa
practica v. quàm Theoretica occupantur, plerumq; ventilant
Polemica ϕ. rarius Thetica, citius judicant de negotiis *Præsen-
tibus* χ. aut *Futuris* ψ, quàm de statibus casibusq; Antiquis. ω.

τ. eminentes vel *Internis* vel *Externis* qualitatibus. Hinc PRINCIPES
sæpè ab anonymis vellicantur. Saavedr. Symb. polit. 14. p. 108. Quan-
quàm meticulosa planè res est, in illos *allegare* qui possunt *relegare*, il-
los multis verbis *describere*, qui uno verbo possunt *proscribere*, inquit Er.
Gockelius in præf. ad libr. de Europæis regib. p. 8. Eadem ferè recitat
Gots. Fibigius in Elect. jur. publ. semidec. 1. qv. 4. n. 3: difficile & peri-
culosum est, de iis scribere qui possunt *proscribere*, & *contra eos dispu-
tare*, quibus licet *amputare*.

v. Ex-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- v. quod dico, Exemplis (postea subjiciendis) fiet manifestius, inquit Julianus l. 3. §. 2. ff. de collation. * Nolo tamen omittere *ἐπιγραφῶν* & iudicium Pacifici à Lapide, indicantis, quid sentiendum sit de scriptoribus anonymis tum in Genere tum in Specie & quando politica scrutantur : ANONYMA illa & *ἀδελφότης* (inquit in strictur. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 3.) de rebus Publicis edita scripta, quamvis non levis contra illa surgat præsumtio, & vario quandoq; etiam canino femine in necem veritatis luci sint exposita, non tamen indistinctè respuenda : cum non nunquam & in his multa *Notabilia, Vera & scitu Necessaria*, ab aliis timidulis iniquo transmissa silentio, reperiantur. Ultima verba non abluunt ab hisce Saavedræ Symb. polit. 14. p. 108. SATYRAS & LIBELLOS probare *Omnino* non ausim : nam plerumq; aut veritatis excedunt limites, aut scandala tumultus ac seditiones concitant; *Aliquid* tamen indulgeri eâ in re ob effectus bonos fortè expedit. Libertatis in republicâ signû est Obrectatio : in eâ enim, quam Tyrannis oppressam jam tenet, neutiquam permittitur. *Rara temporum felicitas, ubi Sentire, qvæ Velis, & qvæ Sentias, Dicerè licet*, Tacit. hist. 1. 1. c. 1. §. 6.
- φ. dolendum est, ipsa quoc; *Theologorum militantium* Specimina sæpius sub latvatis Nominibus & Satyrico vultu in publicum propelli. Quantum distat (inquit Petr. Firmianus in genio seculi dist. 5. p. 156.) ab illâ S. Augustini, seculi nostri iniqueta Eruditio!
- ✕. A. C. 1655. edita fuit Stetini epistola Cyriaci Thrasymachi de justitiâ armorum Svecicorum in Polonos.
- ψ. circa auspiciam hujus anni 1669. edidit anonymus Comitâ Warsovica de eligendo Polonorum rege. A. C. 1658. edebatur collegium Electorale de eligendo Romanorum Imperatore.
- ω. Nam ad characteres, si non Omnium tamen Multorum anonymorum scriptorum pertinet *Innovandi studium* & (uti Lipsius in manu duct. ad Stoice. Philof. L. 1. c. 6. p. 39. vocat) *καινοτομία*. Innovandi tamen libido à Cive Viroq; bono abesse debet, secundum illud Augusteum (apud Macrob. lib. 2. Saturn. c. 4. p. 400.) de *Catone* iudicium : quisquis presentem statum civitatis commutari non vult, & Civis & Vir bonus est. conf. Bûrgold. notit. imperii part. 1. disc. 12. §. 14. p. 288. ubi reprehenditur *Hippolitus à Lapide*.

6. Efficiens.

Scriptores anonymi [quorum A. alii sunt Ingeniosi aut Docti α. alii indocti β, B. alii ad Indigenas alii ad Alienigenas pertinent, C. alii Patrio alii Peregrino utuntur idiomate] nomen suum celant vel ex *Modestia* vel ex *Timore*. γ.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- α. Sextilius Hena fuit Poëta *Ingeniosus* magis quam Eruditus. Seneca apud Gyrald. de poet. dial. hist. 4. p. 172. fin.
 β. Experientia vox est, quam retulit Horat. lib. 2. ep. 1. vers. 117: *Scribimus Indocti Doctiq; poemata* (volumina) *passim*:
 γ. Idem Horatius lib. 1. ep. 16. vers. 52. 53. ita exprimit:
 ——— *Virtutis amore,*
 ——— *Formidine pana.*

MODESTIÆ instinctu delitescere voluit Johannes Evangelista, δ. P. Virgilius Maro ε. Apollinaris Sidonius ζ. & Augustus dux Brunsvic. & Luneburgensiu, η. Princeps pietate iustitiæ & litteris insigne nomen promeritus, fatente Burgold, in notit. imperii parte 3. disc. 16. §. 3. p. 126.

δ. qui non est solitus in scriptis *Nomen* suum præfari, uti ex Eusebii historia refert Volateran. lib. 16. anthropol. c. 3. p. 587. B. cui ad iudicio locum Saavedræ symb. polit. 10. p. 77: SANCTUS JOHANNES, eisi insignem illum favorem sibi à Christo Servatore in supremâ cenâ exhibitum refert, tamen tacet *Nomen* suum. Quæ si humana Politicæ non fuit, prudentem tamen fuisse *Modestiam* non negaverim. Erat (inquit ipse S. Johannes c. 13. v. 23.) recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.

ε. de quo vide supra §. 4. litt. M. Modesti autem ingenii fuisse VIRGILIUM, vel exinde colligas, quod tam verecundis & virginalibus moribus fuerit, ut etiam Neapoli *Parthenias* audiverit. Lil. Greg. Gyraldus de poetis dialogo hist. 4. p. 150. edition Basleensis de an. 1580. fol.

ζ. Apollinar. Sidonius lib. 4. ep. 8. fin. sic ait: si tantum amore nostro teneris, ut scribere has nugas (carminum meorum) non erubescas, *occulle auctorem.*

η. vide infra decad. 2. §. 2.

Ex TIMORE nonnulli nomen suum subtrahunt, memores, sese aliis *Castigationibus* θ. vel *Verbalibus* vel *Realibus* certius citiusq; exponi, sive jam Vera ι. sive Falsa κ. sive Honestæ sive Turpia λ, sive Proprio aut Candido Marte sive etiam per Plagii crimen μ. aliquid consignaverint.

θ. exponuntur tamen etiam *Castigationibus* licet nomen siluerint. Hinc ille CONRINGIANI nominis defensor sic p. 17. alloquitur fictitium illum FRANC. MARINIUM POLON: pudetne te, Marini. Veri nominis, in tenebris natum nec in publicum prodire ausum? Nequissimum certe hominem oles, licet Polonum te profitearis. Ego vero, &

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

fo, si Silesius es, foedifragum & rebellum; si Polonus, adfentatorem & obrectatorem dixerim. *Sed nes moleste feras, si te hisce nominibus ornareo, cum Verum tuum nomen latere Solueris.* hæc Ille. Ego tamen nollem cum auctore larvato aut (quod in proverbio est apud Erasmus, in adagiis p. 326. b.) *cum larvis luctari*: Præprimis quia etiam Magni viri calumniantium injurias mustitarunt & silentio præterierunt. Vide Zeileri miscell. litt. I. p. 195, ubi exemplum *Reuchlini, Erasmi, Fabri Stapulensis & Keckermanni* adducit.

- nam Veritatis professio sæpè est periculosa dicenti, ut monstrat Freinsh. ad Curtii lib. 3. c. 2. §. 11. exemplo *Charidemi*. *Viel hätten länger gelebt / wenn sie weniger (Wahrheit) geredet hätten / inquit in germanicum versus Tr. Boccalin. in sectet. Apoll. ep. 48. p. 97. proinde quidam ἀληθείᾳ φιλῆσι* Nomen suum recondunt. Optandum tamen esset, ut tales auctores spe latitandi non excuterent saluberrimum illud monitum à *Martialis* exemplo capiendum. Sic autem ille lib. 10. epigr. 33. vers. 9.

*Hunc novere modum nostri serbare libelli,
parcere Personis, dicere de Vitiis.*

- uti *Diabolus* sub formâ serpentis insidiabatur innocentibus protoplastis Gen. 2. vers. 1. & 13. uti *Tencev* sub clypeo Ajacis fratris latitans lædebat Trojanos, Homer. Iliad. 8. vers. 266: ita quædam maligna ingenia obtenta nominis Fictitii innocentium hominum famæ insidias exitiumque ponunt.

- ad hunc censum & censuram refero anonymos illos Poëtas, qui in Repotiis & postriduanis nuptiis (bey den Brautsuppen) ithyphallica carmina suggerunt. Dubites licet, an talia scripta sapiant scholam s. *Petri* an verò *Petronii*. Conjugium à benedictione Sacerdotali incipere, & cum Fescenninis joci finire, quid aliud est, quam *Christo Belialem* jungere? contra mentem 2. Cor. 6. v. 15. Quantopere enim *Sersus Catulli* & *mores Catonis* differant, dixit Muretus apud G. J. Vossium de imitat. poet. c. 4. §. 7. p. 68. conferri posset patheticum & Exemplis illustratum monitum G. Ph. Harsdörfferi in des Frauenzimmers Gesprächspielen p. 61. in annotat. ad part. 6.

- Exempla nolo addere; sufficiat notasse verba *Martialis* in Fidentinum malum Poëtam lib. 1. epigr. 5. 4. v. 11.

Indice non opus est nostris nec Sindice libris,

Stat contra dicitq; tibi tua pagina: FUR es!

confer Dan. Bartoli *Vertheidigung der Gelehrten* part. 2. c. 2. p. 165. *Vom Kunst-Diebstal.*

7. Finis.

Inulsus esset ille auctor, qui instar prædonis *Ulpiani*, v. in-
terro-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

terrogatus Cur (cum nomen suum celat) id faciat, responsurus sit, Quia facio ξ: scopum enim aliquem suæ κρυπτογραφίας habeat necesse est. Ille autem est, ut lateat ο, & άγνωσ π. maneat, vel perpetuo vel certè ad tempus. ρ.

γ. L. 12. ff. de heredit. petit. conf. Arum. ad ff. disp. 19. th. 12.

ξ. ita quoq; alludit Chr. Besold. de arcan. rerumpubl. c. 1. §. 10. p. m. 25.

ο. ad eò scriptores anonymi sibi certo modo dictum esse putant, quod Ovidius Trist. lib. 3. eleg. 4. v. 25. cecinit:

Crede mihi, bene quis latuit, bene vixit.

π. i. e. Incognitus. Venetiis erudita est societas INCOGNITORUM, ex quibus eminet Gio. Franc. Loredano. Ph. Jac. Sachs in præloquio ad ampelograph. p. 7. med. Et fortassis ad idem sodalitiū spectat epistola Apollinis, cujus inscriptio apud Tr. Boccacina. in secret. ep. 17. p. 31. hæc est: an die hohe Schule der Ungeanteten.

ρ. quemadmodum Ægyptius quidam architectus in Pharo ædificatâ suum nomen *ad tempus* ingeniosè abscondit. Videatur Pegei Kunstquâll part. 1. §. 2931. p. 611.

8. Tempus.

Pleriq; scriptores anonymi prodeunt *Tempore* V. C. Comitiorum, Reformationis, Confœderationum, Belli, σ. Induciarum, Electionis & Mortis regis.

ρ. scripsit *Hippolithus à Lapide* illo tempore, cum maximè bellum inter Cæsarem & Svecos ferveret, hoc sine, ut Paci, quæ tunc temporis efflorescere cepit, moras necere vel eam planè impedire posset. Pacif. à Lapide in strictur. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 4. Eadem verba habet Burgold. in notit. imperii part. 2. disc. 5. §. 1. p. 40. 41. & part. 1. disc. 12. §. 14. p. 288.

9. Locus.

Interesse videtur scriptorùm anonymorum ut *Locus*, ubi exprimuntur, à typographo dissimuletur. Fieri id potest facilè, si vel Nulla τ. urbs vel Fabulosa υ. vel Alia aliqua φ. annotatur.

τ. G. G. C. N. Anzeiger der vornehmsten Kriegs- und anderer Händel von 1618, bis 1660. nullum natalium Locum fateretur.

υ. sed sæpe fit ut chartæ impressus character & clypeus (das Papir-Zeichen) prodar & refutet fraudem typothetarum. * Exempla fabulosa urbis damus hæc: Brasmi Irenici bibliotheca Gallo-Svecica expressa est Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique ad insigne Veritatis

hoc

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

hoc anno, in 4. Sic etiam Pacificus à Lapide suas in Sever. Monzamb. stricturas edidit Utopiæ apud Udoræm Neminem, vico Ubiq; ad insigne Veritatis 1669.

- φ. Venturæ de Valentis parthenius litigiosus impressus est Veronæ 1613.
4. Exercitationes XII. in Sever. Monzamb. impressæ sunt cis Veronam apud Severum Mysosycophantam 1668. 12. * Ex his aliisq; exemplis constat. α. quàm familiaris sit talibus schedis Verona, β. quàmq; necessarium sit, ipsum Typographum fieri anonymum.

10. Definitio.

Ex dictis colligamus talem Descriptionem: SCRIPTUM ANONYMUM (Definitum) EST SCRIPTUM (Genus) CUIUS AUCTOR MODESTIA VEL TIMORE DUCTUS (Efficiens) DISSIMULAT NOMEN SUUM (Forma) ANIMO DELITESCENDI (Finalis causa). Materia autem objectiva sunt PERSONÆ & RES.)

11. Exemplorum Species.

I. DECAS.

I.

Durus de Pascolo.

Wahremundus ab Ehrenberg.

Mirabilis de bonâ casâ.

Duri de Pascolo Aulicus Politicus spectat ad EBERHARDUM A WEIHE, qui etiam alibi sub fictitio nomine *Wahremundi ab Ehrenberg* prodit. Testatur id ipsum ipsius opera χ. edita Francofurti sumtibus Joh. Beyeri A. C. 1642. 8. Testatur illud quoq; Limnæus lib. I. c. II. jur. publ. n. 72. ubi de nominum mutatione sic loquitur: hoc licentioso seculo, numero plurimos reperire licet, qui nescio quâ pravitate, cum, Edmundo Campiano concert. eccles. Anglic. 3. sæpius & Nomina & Vestes mutant & Protheo mutabiliore in teatro literario

G

terario

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

terario apparent. Ita mox videbimus EBERH. ALWEIHE, mox *Durum di Pascolo*, mox *Wabremundum ab Ehrenberg*, mox *Mirabilem de bonâ casâ*, unum eundemq; Politicum constituere.

x. nimirum meditamenta pro Fœderibus: verisimilia Theologico-Juridico-Politica: Aulicus politicus.

2.

Hippoliti à Lapide

dissertatio de Ratione Status in Imperio Romano-germanico impressa Freistadii 1647. 12.

spectat ad Dn. à DRANSE Berolini regis Sveciæ Residentem, uti autumat Burgoldensis. ♪.

♪. notitiâ imperii part. 1. disc. 3. p. 154. & part. 1. disc. 12. p. 289 Uterq; allegatus locus continet Judicium & Characteres Hippolito à Lapide attributos.

3.

Honorius Reggius

per anagramma GEORGIUS HORNIUS: scripsit de statu ecclesiæ Britannicæ. Dantisci 1647. 4. ω.

ω. Theoph. Spizelius in Scrutinio Atheismi historico-ætiologico Scrutin. 2. §. 10. p. 40.

4.

Andreas Philopater

scripsit contra edictum (Elisabetæ) reginæ Angliæ; sed reverâ est CRESWEL Jesuita. α.

α. Henr. Braschius in Labyrintho apostatarum c. 12. in der 2. Eintheilung §. 2. p. 264. impresso Hamburgi 1663. 4.

5.

Tarræo Hebio Nobili à Spergâ

auctore prodiit Hanov. 1612. 12. Satyricon hæc epigraphe distinctum: Cave canem; de vitâ, moribus, rebus gestis, divinitate Casp. Scioppii Apostatæ.

Reclu-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Recluso anagrammatis mysterio, animadvertimus, illud
Satyricon prodiisse auctore GASPARE BARTHIO
BEROLINÆO. 6.

6. ex amici cujusdam relatione.

6.

Centuriæ IV. variarum quæstionum
germanicè scriptæ & expressæ Ulmæ A.C. 1661. 8.
spectant ad MARTINUM ZEILERUM. 7.

7. J. G. Schoitel von der teutschen Haupt- Sprache lib. 5. tract. 4. p. 1179.
ubi simul omnia aut pleræq; solertissimi Mart. Zeileri scripta recenset.

7.

Franciscus Marinus.

de scopo reipublicæ Polonicæ adversus Hermannum Con-
ringium. Vratislaviæ 1665. 12.

JOHANNES SAX (aut SACHS) Fraustadiensis
Polonus illius scripti auctor fertur. 8.

8. nec abludit auctor ille, qui contra Francisc. Marinum pro Herm. Con-
ringio Vindicias scripsit A.C. 1665. 12. nam pag. 38. hæc verba ἐμφαν-
τικῶς inseruit: *per me tibi licet porro adhærescere oscitantia tua, ut po-
lypus adhaeret SAXO.* Pag. ultimam sic concludit: *satis diu SAXUM
solvi, sat prata biberunt.*

8.

Antimachiavellus

sive auctor librorum 6. Trium de Regno adversus Nicola-
um Machiavellum, est INNOCENTIUS GENTIL-
LETUS Jctus Delphinensis. 9.

9. prodierunt Lausannæ A.C. 1571. 8. item Lugd. Batav. A.C. 1647. 12.
9. Pellerus in notis ad Politicum sceleratum impugnatum c. 45. p. 505.

Observationum politicarum 7.

denuperis Galliæ motibus.

auctor creditur esse CAROLUS à GROTNIZ, No-
bilis Pomeranus. 10.

10. editarum A.C. 1649. in 12.

G 2

9. Joh

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

8. Joh. Schmidelius in observation. ad M.Z. Buxhornii de imperio Romano dissertat. 5. p. 298.

10.

Schola Salernitana

sive Medicina Salernitana sive de Conservandâ bonâ Valetudine sive regimēa sanitatis Salerni sive Flos medicinæ. Diversimodè enim formatur titulus libri hujus, quem *Renatus Moreav* Medicus Parisiensis cum Anniadversionibus edidit Parisiis 1625. 8. Auctor hujus Scholæ est JOHANNES, dictus à patriâ MEDIOLANENSIS sive de Mediolano. 1.

1. Qyenstedt de patriis illustr. vitor. p. 291. Eadem, sed pluribus verbis fâteatur allegatus Ren. Moreav in prolegom. c. 3. p. 13. & 21. ubi de *Arnoldo Villano & ano*, qui hoc opus Medico-poëticum commentariis enarravit. Numerus versuum non est apud omnes idem; codex Schenkianus 1239, Tullovianus 1096, Morrovianus 664, Vulgatus 372, Naudinianus 183. annumerat.

II. DECAS.

I.

Thewr Danck.

De hoc libro (nondum à me viso) sic scribit Tob. Wagerus: MAXIMILIANUS I. IMP. ipse res gestas suas *poëmate Teutonico* emblematicè, conscripsit, libro titulum *Thewr Danck* præscribens, fingens Curiositatem & Invidiam, quasi personas comicas, quas prudentiâ suâ aut vitaverit aut vicerit: cujus *poëmatis clavis* extat apud Sebastianum Francken/ in chronico germanico.

1. in instit. histor. lib. 7. c. 8. p. 596.

2.

Gustavi Seleni

Iusus Schaccorum sive *Schach-oder Königs Spiel*. Lipsiæ 1616. fol. spectat

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

spectat ad AUGUSTUM BRUNSVICENSIVM & LUNEBURGENSIVM Ducem, teste Chr. Lud. Dietherro in addition. ad Besoldi Thes. pract. litt. S. n. 13. p. 661. b. & Herm. Conringio de bibliothecâ Augustâ. p. 151. λ.

λ. verba ejus hæc sunt : Elucet autem Ingenium & Industria & varia planè ac recondita Doctrina Principis, in voluminibus propriis. quæ inter anno 1616. cum applausu eruditorum Germaniæ nostræ, exceptum est GUSTAVI SELENI, ficto eleganter nomine, illud grandioris formæ de ludo Scacchico volumen, vernaculo sermone exaratum &c.

3.

Gustavi Seleni

jam dicti, sunt Cryptomenitices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planissima Steganographiæ à Joh. Trithemio olim conscriptæ enotatio Latinè traditur. Luneburgi 1624. fol. μ.

μ. hæc collegi ex Draudii biblioth. class. sub libr. Philosoph. p. 1486. & epistolâ Herm. Conringii de bibliothecâ Augustâ p. 153. ubi pluribus hoc opus steganographicum commendat.

Chr. Lud. Dietherus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. B. n. 75. p. 112. a. de Steganographicis loquens, hæc subjicit : clandestinos scribendi modos illustrarunt superiori seculo Joh. Trithemius, Hier. Cardanus. Joh. Bapt. Porta; hoc verò seculo præter Blas. Vigenierum, Eryc. Puteanum, Herm. Hugonem, Athan. Kircherum, Hercul. à Sunde, & alios, Gustavus Selenus h. e. AUGUSTUS LUNÆBURGICUS, Serenissimus Brunsvicensium dux, & omni litterarum genere excultissimus Princeps.

4.

Ivo Villiomarus

edidit Animadversaria in locos controversos Titii; v. sed reverà est JOSEPHUS SCALIGER. ξ.

ν. Robert. Titius ediderat prius Locorum controversorum (philosophicorum maxime) libros X. Florentiæ 1584. 4.

ξ. J. Lipsius in polit. lib. 4. c. 3. §. 5. Georg. Erhardus in Symbolis ad Peironii Satyr. c. 37. p. 626.

G 3

Ch.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

5.

Ch. G. B.

Schmide des Politischen Stückes. Hamburg. bey Johann Naumann/Buchhändler 1664. 12.

Illos fortunæ Fabros fabricavit CHRISTIAN - GOTT-FRIED BESSEL, Harburgensis antehac Cancellarius, nunc verò Brunsvigæ vitam degens.

o. quantum mihi ex Amici cujusdam honorificâ de illo Viro relatione constat.

6.

Philippi Andreæ Burgoldensis

Notitia rerum illustrium imperii Romano - Germanici tripertita: sive, Discursus juridico - politico - historici ad instrumentum sive tabulas Pacis Osnabrugo - Monasteriensis recusi Freistadii A. C. 1669. 4.

utiliter in multorum versantur manibus. Sed de auctore vero jam quæritur, Ecquis ille? Joh. W. Relfensio π . de summa princip. germ. potestate c. 5. p. 67. putat Burgoldensis ficto nomine dici voluisse Dn. PHIL. ANDR. OLDENBURGER.

π . Quia ad Dn. Relfensio, qui itidem est Anonymus Scriptor, provocavi. poterat quis Quærere: num etiam Anonymorum vel Heteronymorum scriptorum testimonia allegari possint? Affirmativam svident

1. Exempla; a. quoties citatur, etiam à gravibus & circumspecti judicii viris, Antimachiavellus Parthenius litigiosus Hippolithus à Lapide & alii? b. an Dnn. Scabini aut Rotæ Genuensis assessores idèd consulentium litteras rejiciunt, quia requirentes subscripserunt nomina fictitia Caji, Titii &c.?
2. Rationes: nam a. dissimulato Nomine scriptoris non semper dissimulatur veritas. modò vera dicantur, parùm refert Quis dixerit, an Aristocles, an mutato nomine Plato. V. Lært. lib. 3. c. 1. p. 188. c. Res ubi habetur (inquit Petr. Firmianus in gyge Gallo ad lectorem) frustra quæritur Unde illa ortum ducat. Nilum venerantur & utebantur Ægyptii, etiam si ortum ignorabant: & tu, si Arum obtines, non quæris an Sol illud præparaverit in montibus, an verò

Ray-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Raymundus, ipsi fideribus diligentior, in Musæo. β. Debemus etiam in scriptores anonyinos Græci esse per ingenuas allegationes. En exemplum! postquam Casp. Barthius lib. 9. adversar. c. 5. p. 423. aliquid de superstitioso cultu Veneris apud Turcas ex Anonymo auctore retulisset, his sinceris & laudabilibus verbis concludit: hæc Christianus ille suo ævo eruditissimus scriptor, cui licet Anonymo magis tamen gratias pro hoc monumento habemus.

7.

Quirinus Pegeus

artem Apophthegmaticam, das ist/ Kunstquellen denckwürdiger Lehr/ Sprüche und ergeltlicher Hof- Reden edidit Norinbergæ A. C. 1655. 8.

Latitat sub illo nomine GEORG. PHILIPPUS HARS-DÖRFFER Patritius Noricus. 2.

e. id quod ex Joh. Christoph. Horn / insitore Endterorum bibl. Norimbergensium, me didicisse memini.

8.

Severini de Monzambano Veronensis

de statu Germaniæ liber unus primâ vice impressus Geneva 1667. 12.

adscribitur SAMUELI PUFENDORFF, Professori Heidelbergensi antehac, nunc (si adhuc vivit) Holmiensi in Sveciâ. σ.

e. hæc distante famâ communi: quam fortassis etiam secutus est Sarmatus in judiciis de novissimis prudentiæ civilis scriptoribus. §. 8. & 7. confer anonyimi exercitat. 2. contra Monzambanum. in fin. p. 19.

9.

G. G. L. L.

nova methodus discendæ docendæque Jurisprudentiæ, edita Francofurti 1668. 12.

est scriptum GOTTFR. GVILIELMI LEIBNÄTZ Lipsiensis τ.

τ. Ejus-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

9. Ejusdem ingenio debemus libellum *de ratione Corporis Juris reconcin-*
nandi, impressum Moguntiae 1668. 12.

10.

10. VV. Relfensio Heromontanus
de summâ Principum Germanicorum potestate. Anno
1669. 12.

Litteras indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius
scripti non alius videatur auctor, quàm JOHANNES
VVOLFGANGUS ROSENFELD. v.

v. *Heromontani* verò vocabulum alludit ad scribentis patriam, quæ est
Heldburg in Franconiâ. In opusculo edendo sudarunt typi Lipsiensis
typographi.

III. DE CAS.

1.

Collegium Electorale

de eligendo Romanorum imperatore prodiit A.C. 1658. 4.
Sed quò auctore? recito aliena ϕ . verba: circa materiam
Electionis ac Coronationis imperatoris præter *Auream Bul-*
lam & Pastorii labores Electorales, lectu jucundissimum est
collegium Electorale, quod anno 1658. in electione invictissimi
Leopoldi Imp. prodiit, cujus auctor à nonnullis creditur
esse Dn. FRISCHMANNUS.

ϕ . Burgoldens. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 12. p. 248.

2.

Astri inextincti,

quod lucere cœpit A. C. 1636, auctor est ROMANUS
HAY, ordinis S. Benedicti & quidem in monasterio Ochsen-
husano Sveviæ. x.

x. Pellerus in notis ad c. 1. politici scelerati impugnat p. 15. ubi etiam
Alphonso de Vargas Tolgeto-Hispani *judicium de prefato Astro inextincto*
recitat. Conf. Mart. Zeilerum ep. 531. p. 788 ubi multa ex lau-
dato ROMANO HAY citat, præprimis autem ex ejusdem aulâ ec-
clesi-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

eclesiasticâ & Horto Crusiano hæc (ex pag. 192.) verba: credebat, opinor Bremensis, ** me, quia Monachus sum Ochsenhusanus, etiam bovinum intellectum habere.

** cur Bremensis vox additur? quia scilicet JOHAN. CRUSIUS Bremensis, Jesuita, contra *astrum incertipetuum* scripserat.

3.

A. C. 1571. exhibiti fuerunt in 8va formâ & tribus partibus
Commentariorum de statu Religionis
& Reipublicæ in regno Galliæ

Libri Novem, absolventes historiam ab A. C. 1557. usque
ad A. C. 1570. quo tempore in Galliâ regnarunt Henricus II.
Franciscus II. & Cærolus IX.

Mei exemplaris frontispicio adscripsit (nescio quis) hæc
verba: Auctor hujus historiæ de initio & progressu religionis
Calvinianæ putatur esse FRANCISCUS HOTTOMAN-
NUS Jctus. Sed nomen suum noluit profiteri, metu peri-
culorum. Ergo (addit ille) merito suspectus est totus Com-
mentarius; nec cum Joh. Sleidano conferendus.

4.

Parthenius Litigiosus

auctore Venturâ de Valentiis, Jcto Veronense, Co-
mite S. Palatii, Equite aurato, Cive Romano. Veronæ,
anno, Instante Deo p^la Causa triumphat. Prostat apud
Paulum Ledertz bibliopolam Argentinensem. 4.

Genuinus auctor est GEORGIUS (sive Jurga-) VA-
LENTINUS Wynthor. †.

†. Th. Lansius orat. contra Italiam p. m. 785. in margine. Mart. Zeiler
cent. 2. epist. 36. p. 401. fin. Imò ex ipsius libri dedicatione p. 7. (*ubi*
Jurga Valentinus Wynthor vocatur J. U. D. Comes Palatinus & Phi-
lippi II. Ducis Pomeranorum Consiliarius) dispalescit.

H

5. Ju-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

5.

Judicia de novissimis prudentiæ civilis scriptoribus ex Parnasso cum

Eubulo Theosdato Sarkmasio

in secessu Albipolitano ingenuè communicata & Martis-
monte A. C. 1669. 4. excusa,

Tribuuntur CONRADO SAMUELI SCHURTZFLEI-
SCHIO Phil. Magistro, hactenus (relicta academiâ Lipsien-
si) apud Wittenbergenses moranti. *α.*

α. dictam illam censuram minari videtur in dissertat. de Induciis th. ult.
litt. ec. in notis.

6.

Arcanorum dominationis Hispanicæ
auctorem esse JOHANN-LEONHARDUM WEI-
NERUM Palatinum, scholæq; Heidelbergensis Rectorem,
colligo ex Burgoldensi. *α.*

α. in notitiâ imperii part. 1. disc. 1. §. 76. p. 84. Locus, ad quem ibidem
Burgoldensis alludit, est ap. J. L. W. in c. 17. §. 11. p. 101. editionis
Lugd. Batavæ de anno 1653. 12.

7.

**Bienen-Korb des heiligen Römischen
Immenschwarms ꝛc.**

Durch Jesuwald Pichhart/des Canonischen Rechtsens cano-
nistrten oder gewürdigten. Gedruckt zu Christlingen bey Ursino
Gottgwin. 8. Auctor est PHILIPPUS MARNIXIUS Dn.
de Aldegonde, Nobilis ex Belgio. *β.*

β. J. L. Weidnerus in apophthegm. part. 4. p. 67. ubi tria præprimis pro-
ponit 1. vitam Marnixii. 2. Judicium de illo Apiario Romano. 3. excerp-
ta quædam auß dem Bienenkorbe

8.

Mulieres non esse Homines,
statuit quidam in disputatione editâ γ. A. C. 1595. 4.

Illas

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Illas theses (fortè in Poloniâ elaboratas) communicante VALENTE ACIDALIO ad typos revocavit Osthausius bibliopola. sed quo eventu? ut ipse *Valens Acidalius* postea censeretur Auctor. Quamquam metu infamiæ irarumque Lipsiensium & Wittebergensium *apologeticam epistolam* d. scripsit Nyssæ ad Jac. Monavium Vratisl. Videatur etiam Nic. Henelius in otio Vratislaviensi c. 42. p. 354. ubi *Acidalii innocentia* patrocinator, detestatus prius Feminei sexus obtretractores.

- γ. uti percepi ex *Jac. Thomaso*, viro & memoriæ & judicii præsentissimi, Præceptore meo cum curâ nominando.
- δ. quæ accessit centuriæ epistolarum editatum Hanovix 1606. 8. * Obiter autem notentur verba Val. Acidalii inserta epistolæ 100. ad Fridr. Taubmannum scriptæ p. 333. in patriâ meâ ne erres, *non Silesium me sed Marchicum esse scito*. Fatum huc, nescio quod, me traduxit: vix tamen ibidem perpetuò aut in longum tenebit. † Imò eodem anno 1595. eodem loco, quin & mense mox sequenti Majo fatum suum explevit.

9.

Monarchia Sol-ipsorum
Lucii Cornelii Europæi

ad virum clariss, Leonem Allatium; cui nuperrimè accessit Clavis onomastica. juxta exemplar Venetum 1648. 12.

Hæc scripti illius Inscriptio & rubrica: sed Auctor quisnam? J. O. Tabor s. innuit CASPAR SCIOPPIUM; at Chr. Pellerus ζ. indicat NICOLAUM INCKHOFERUM.

- σ. in princ. præfat. ad disputationes V. (editas Gissæ 1663. 4.) de Confrontatione. Ubi dicit: Lucius Cornelius Europæus, sive is sit *Casspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum.
- ζ. in notis ad præfation. Politici scelerati impugnati p. 9. Verba Pelleri hæc sunt: *Monarchiam Sol-ipsorum* perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N. Inckhoferum* Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum.

10. Flo-

DE ANONYMIS SCRIPTIS,

IO.

Florimundus Ræmundus

Senator Burdegalensis non censetur illorum librorum, qui
qui tamen Nomen ejus jactarunt, auctor fuisse;

quin potius LUDOVICO RICHEOMIO Jesuitæ ad-
scribendi sunt. Certè de *Ræmundo* non solum Burdegalæ sed
etiam in totâ Galliâ rumor sparsus fuit, eum

judicare sine Conscientiâ
scribere sine Scientiâ
ædificare sine Pecuniâ.

- 1. edidit historiam de Hæreseon ortu progressu & ruinâ, versam ex Gal-
lico in latinum & continuatam usq; ad A.C. 1650. Coloniz 1655. 4.
- 2. ex D. Sam. Marefo (qui Gröningæ A.C. 1658. 4. edidit Johannam
Papißam restitutam) refert Mart. Zeilerus in miscellan. sub lem-
mate Bücher p.36. Eadèm refert Joh. Georg. Dorschæus in dissertat. de pro-
videntiâ divinâ circa August. Confess. p.4. pr. edit. Francof. 1675. 4.

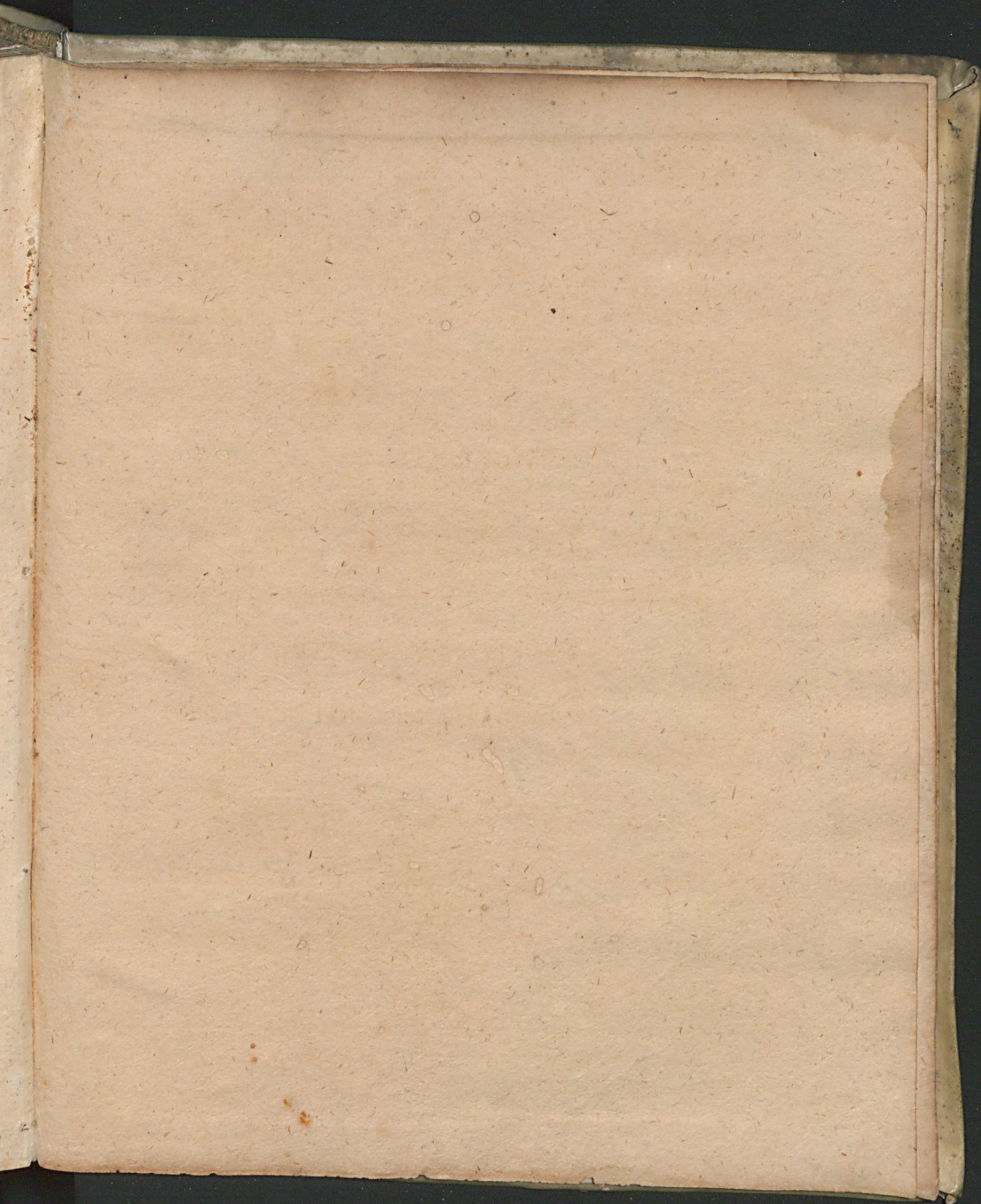
* * *

Sufficiat hæc decadam Tuiga.

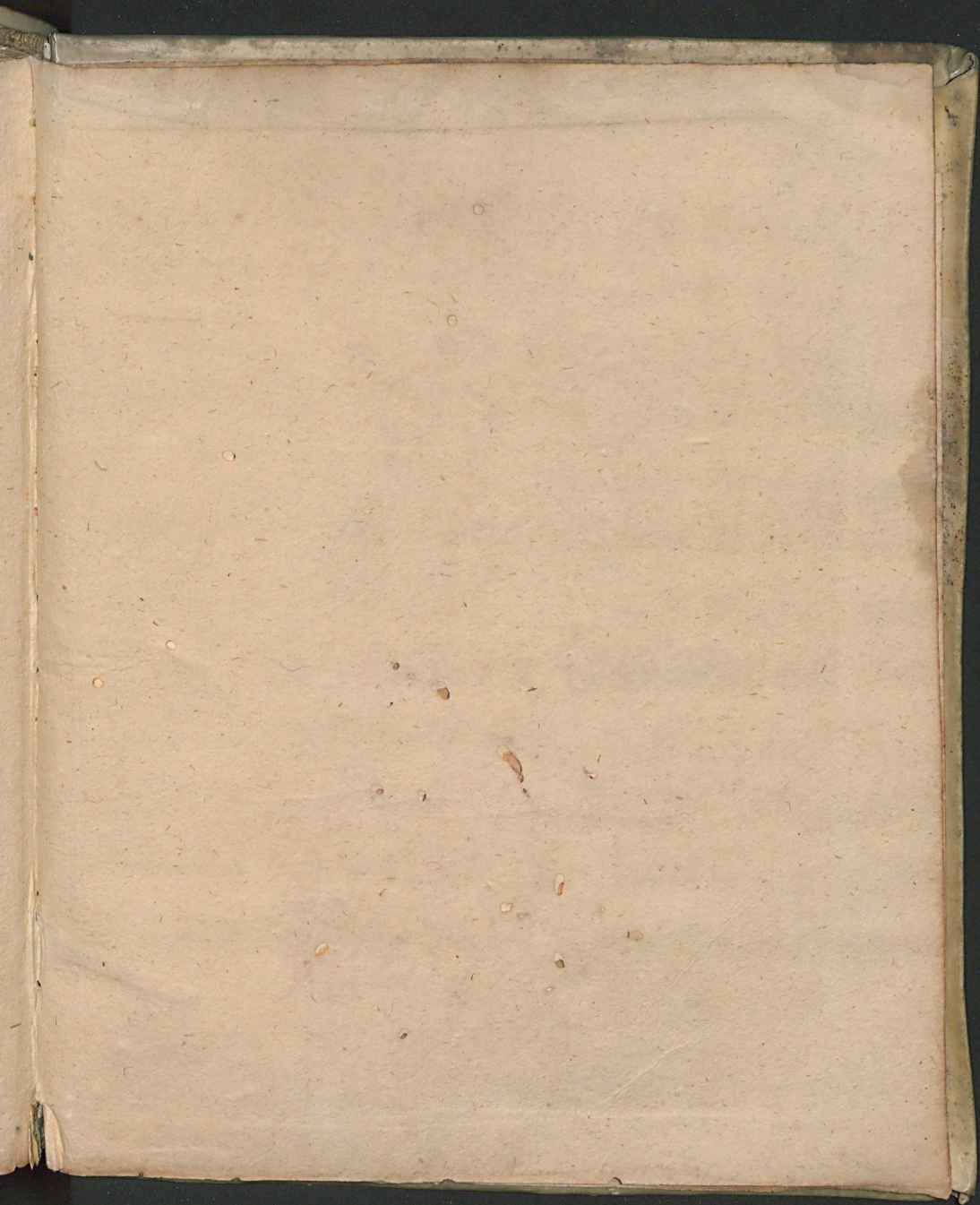
*

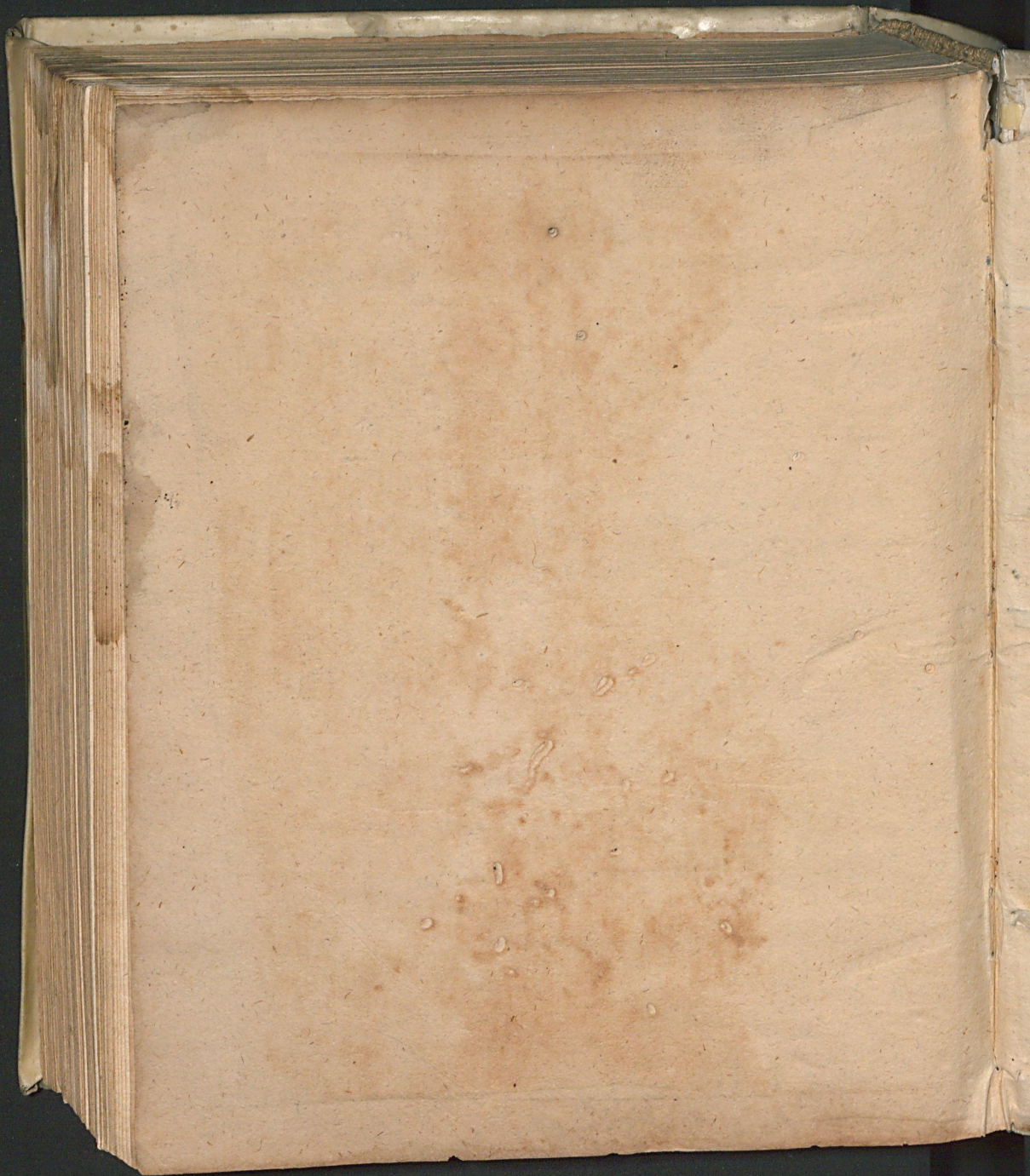
trinunq; Deo Sit gloria!

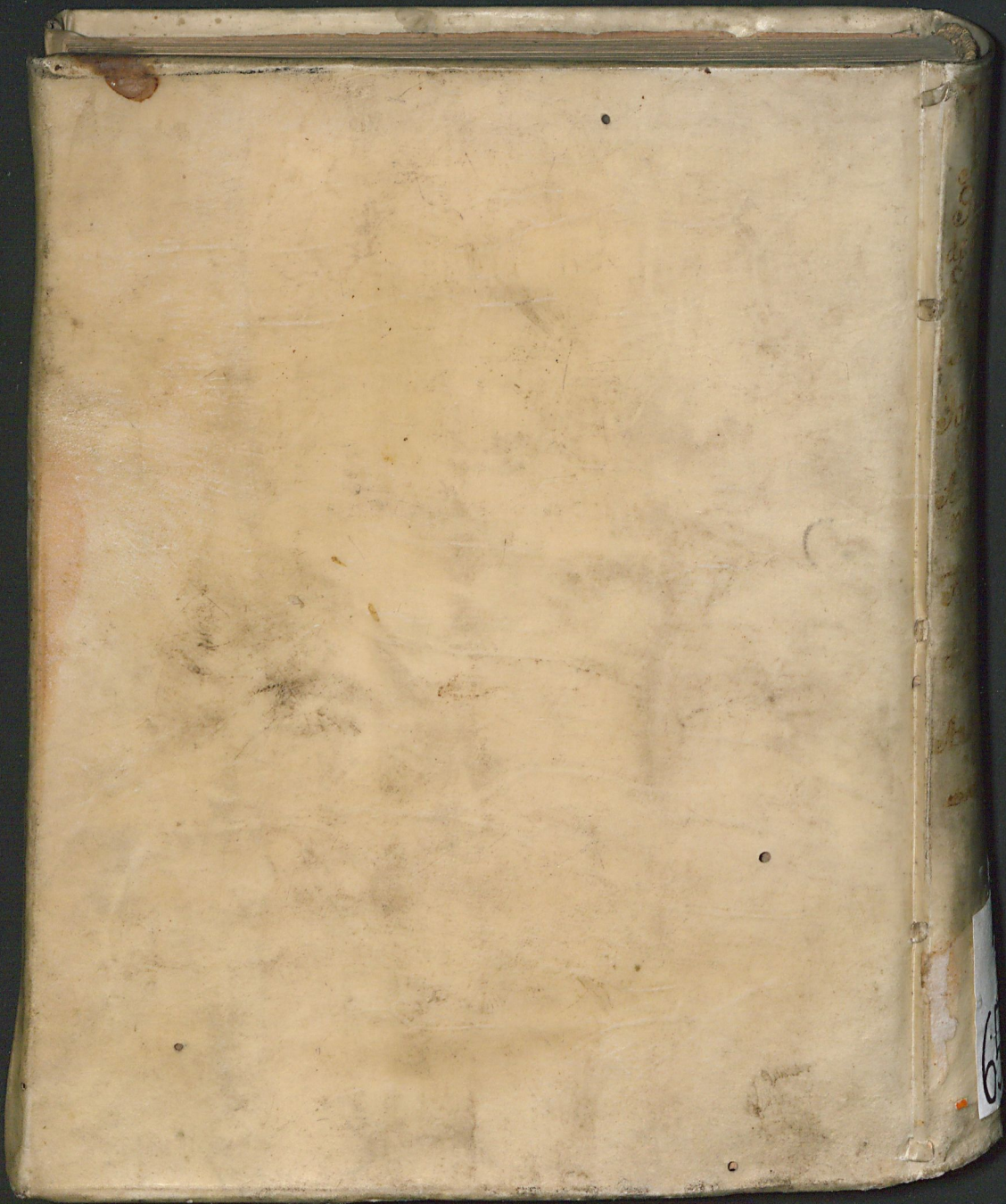
65862

AB 65862

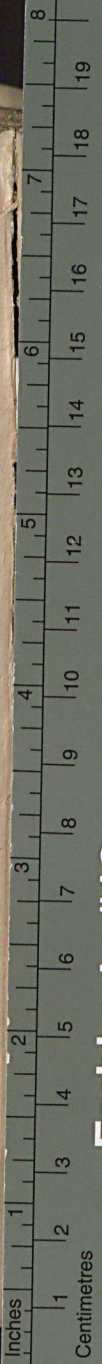
X2609842

VD17

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

A Ω
fs. Facultatis Juridicæ
consensu,
ductu autem
in. C. de mutat. nom.

de
**NUM MU-
ATIONE
ET
MIS SCRIPTO-
RIBUS,**

in auditorio Petri-
no
natus. d. 29. April. A.C. 1669.
dispp.

LE R U S, Reuffendorff-Silesius,
Majoris Princip. Coll. Collegiatus
& p. t. Præpositus.

Et
E L S C H R Ö C K / Vratisl. Siles.
LL. Studiof.

L I P S I Æ,
HANNIS ERICI HARNII.

*Perillustri & Generoso viri Dno
Dno Haudorio à Nidha Brennis.
Eled. Consil. Jaloms. Comiti, &
Sprems. red. unon Podwajaliun Dnes,
Hoc: pp. la auctorij & Prof. dno
incl. nihil obsequium & obsequantiam*